

प्रवेश सं०

७५५३

विषयः

धर्मशास्त्रम्

क्रम सं०

नाम आचारप्रदीपः

ग्रन्थकार

नागदेवीपाध्यायः

पत्र सं०

३-२०, २४-२६, २६-२९, २९-३२, ३८-४९.

श्लोक सं०

अक्षर सं० (पंक्तौ)

३२.

पंक्ति सं० (पृष्ठे)

११.

आकारः

९.६" x ४.१"

लिपिः देना:

आकारः

का.

वि० विवरणम्

अपू०

12030

दि १४३७.

पी० एम्० यू० पी० -- ५७ एम्० सी० ई० -- १६४१ -- ४० ०००

पु. सु. ३३॥ वा. प्रदीप. वा. रेव

दि. १४३७

होपमतीत्यान्यधिकंभुवः॥१॥ रुचायज्ञोपवीतंउपृष्टतःकंठंवितां॥विण्मूत्रंउपृष्ट
हीकुर्याद्यद्वाकलेसिमाहितः॥२॥ हारीतः॥ विण्मूत्रंउहिकसिस्थिआश्रमेप्रथमोत्रमे॥ नि
वितःपृष्टतः॥ कुर्याद्वानप्रस्थगृहस्थयोः॥३॥ उच्चारैमैथुनेवैवप्रस्वावेदंतक्षवने॥ स्ना
नेनोन्ननकालेचषड्भुमोनंसमाचरेत्॥४॥ अंगिरः॥ संध्ययोरुन्नयोजाष्येनेजनेदंतक्ष
वने॥ पितृकार्येचदेवेचतथामूत्रपुरीषयोः॥५॥ गुरुणांसनिधौदानेभोगेवैवविशेषतः॥
एषमोनंसमातिष्ठेनस्वर्जप्राप्नोतिमानवः॥६॥ उच्चेमूत्रपुरीषेउदिवाकुर्यादुदङ्मुखः॥
दक्षिणाग्निमुखोरात्रौसंध्ययोश्चयथादिवा॥७॥ छायायामंधकारेवारात्रावहनिर्वोद्विजः॥
यथासुखमुखः॥ कुर्यात्प्राणबाधानयेषुच॥८॥ वायुग्निविप्रमादित्यमपःपश्यंस्तथे
वगां॥ नकदाचनकुर्वीतविण्मूत्रस्यविसृज्जनं॥९॥ नफालरुष्टेनजलेनचित्पानचप
तेन॥ नजीर्णदेवायतनेनवल्लभेनशाड्वले॥१०॥ नससत्त्रेषुगर्तेषुनगच्छन्नपथिस्थि
तः॥ ननदीतीरमासाधनचस्मनिनगोमये॥११॥ शंखः॥ मूत्रपुरीषेनोक्त्यासोपानकः॥ व

दावन। उदत्यमजलैः कुर्यात्प्रस्त्रावेमेहनं द्विजः॥१२॥ अपरुध्यवविष्मृत्तं काष्ठलोष्टं
 दिना। उदस्तवासाउत्तिष्ठेदुद्विधतमेहनः॥१३॥ इति नागदेवविरचिते आचारप्रदीपे
 मृचपुरीषसर्गविधिः। अथ शौचविधिः॥ तत्र दक्षः॥ शौचे सन्नः सदा कार्यः शौचमूलो द्विजो
 तमः। शौचाचारविहीनस्य समस्तानिः फलाः क्रियाः॥१॥ अतः कृतादेव गृहा द्वेल्लीका
 मुखकोकरान्। ततः शौचावसिष्टाश्चनय्याद्याः पंचमृतिकाः॥२॥ आहुता अन्यशौचा
 र्थं वा लुकापांशुरूपिणी॥ न मायांश्च शोचनादघातुं नः कृत्विताः॥३॥ यमः। आहरे
 न्नमृतिकां प्राज्ञः। कृता संसिका उयावापीरूपतजामेषु नाहरे द्वाह्यतो मृदे॥४॥ आह
 रे कृत्वमध्याह्नपरितो मणिवंधनात्॥ रातातपः॥ शुचिदेशात्तसंयाद्याशर्कराश्मादि
 वज्जितारक्तागोरी तथा श्वितामृतिकात्रिविधमस्मृता॥६॥ यस्मिन्देशे उये विप्रायस्मिन्ना
 वृत्तयेन पाः। यस्मिन्देशे उये मत्स्यास्मिन्नेव प्रशस्यते॥७॥ वसिष्ठः। एकालिगेकरे
 तिस्र उन्नयोर्मृतिका द्वयं। मृचशौचं समाख्यातं शुक्ले तद्विगुणं नवेत्॥८॥ दक्षः॥ पयो

3

पानेदशैकस्मिन्नुन्नयोः सप्तमृतिका। एतच्छौचं गृहस्थस्य द्विगुणं ब्रह्मचारिणः॥९॥ वा
 नप्रस्थस्य त्रिगुणं यतीनां च चतुर्गुणं॥१०॥ वसिष्ठः॥ अर्द्धप्रस्मृतिमात्रा उपप्रथमामृतिका स्मृ
 ता। द्वितीया च तृतीया च तदर्द्धा द्विजकीर्तिता॥११॥ लिगेप्यत्र समाख्याता विपर्वपूर्यते यया। दात
 व्यमुदकं तावन्मृदना बोधयानवेत्॥१२॥ मथुलः। तीर्थशौचं न कुर्वीत कुर्वीतो हतवारिणः।
 रत्निमात्रं जलं न्मत्का कुर्यात् शौचं मनुधते॥१३॥ पश्चात्तु शोधयेत्तीर्थमन्यथा ह्यशुचिर्नवे
 त्। दक्षः। यद्विवाविहितं शौचं तदर्द्धनिशि कीर्तिता। तदर्द्धमातरे प्रोक्तमातरे स्याद्वै मधुनि
 ॥१४॥ आदित्यपुराणे। स्त्रीसूदयोरर्द्धमानं शौचं प्रोक्तं मनी॥१५॥ विष्णिः। बालस्यानुपवीतस्य
 गंधलेपक्षया वहं॥१६॥ वृद्धपराशरः॥ रुक्ताथशौचं ज्ञात्वा पादो हस्तौ च मृज्जलेः।
 निबद्धशिरवकच्छुद्धिज्वाचमनं चरेत्॥१७॥ अरण्ये निजले रात्रौ योरव्यासा ऊले
 पथि। तत्रामृचपुरीषं च उवाहस्तान्दुष्यति॥१८॥ इति नागदेवविरचिते आचारप्रदीपे शौ

नविधिः। अथश्रोत्रान्नमनविधिः। तत्रयोगीश्वरः॥ अंतज्जानुसुचौदेराउपविष्टउदङ्मु
 खः। प्राश्वावाह्नेणातीर्थेन द्विजो नित्यमुपस्यरोत्॥१॥ कनिष्ठादेशिन्यगुष्टमूलान्यशु
 करस्य च। प्रजापतिपितृब्रह्मदेवतीथान्यनुकमात्। इकंठतालुगान्निस्तुयथासंख्यवि
 जातयः। गुहिरनस्त्रीचशूद्रसकृत्स्यष्टान्तिरंततः॥३॥ संवत्तैः। अशब्दाभिरनुज्ञानि
 स्यक्तानिः फेनबुद्बुदैः। आपकृतानां शुद्धिः स्यादुत्तमस्तपायिना॥४॥ बोधायनः। पादद्वा
 लनत्रेषणानामहारिणा द्विजः। शुद्धाचावेपिवेकिं वित्यक्ता च्छमे। उतज्जले॥५॥ आपस्त
 बः। संध्यार्थेनोजानार्थेन पित्र्यर्थवातथैव च। शूद्रा इतेन नानामेजपादिहचनेषु च॥ ४
 नरदाजः। संहितां गुलिना तोयं पाणिना दक्षिणेन उ। मुक्तां गुष्टकनिष्ठा च्छाशेषणान्नम
 ने विदुः॥७॥ दक्षः। प्रह्यात्य पादौ हस्तौ च त्रिःपिवेदं बुवीक्षितं। संस्यष्टा गुष्टमूलेन द्विः
 प्रमज्ज्या ततो मुखं॥८॥ यमः। तावन्नोपस्यरो द्विप्रोयावद्दामेन नस्यरोत्। वामे हि द्वा
 दशादित्यावरुणस्त्रिदशेश्वरः॥९॥ दक्षिणेन स्थितो यतर्जुन्यासव्यपो। णिना तत्र

यंस्यरोते यस्तु सोमपानसमं स्यरोत्॥१०॥ मनुः। खानि चोपस्यरो दक्षिरात्मानं शिरवचामं
 हिता निश्चुत्तिश्च पूर्वमास्यमुपस्यरोत्॥११॥ देशिन्यगुष्टयुग्मेन नासारंध्रद्वयं स्यरोत्। अगुष्ट
 नामिका न्याउचतुःश्रोत्रउसं स्यरोत्॥१२॥ नानिकनिष्ठा गुष्टा च्छां इदयं उत लनवौ अगुष्ट
 लिचिश्च सर्वाक्षिः शिरोबाहू च संस्यरोत्॥१३॥ अनेनेव विधानेन आवांतः शुचितामि
 यात्॥१४॥ उदके चोदकं सुस्तुल्यगच्छुस्तुलेषु विः। पादोष्ठाण्यो जयत्रेव आवांतः शु
 चितामियात्॥१५॥ स्नात्वा पीवाहुते सुतेनुक्ता रथ्या पसर्पणे। आवांतः पुनरावामेत्
 वा सो नि परिधाय च॥१६॥ अरुद्रा पादशोचंति शुभ्रमुक्तशिखोपिका। विनायज्ञोप
 वीतेन आवांतोप्यशुचिर्नवेत्॥१७॥ सोपानके। कोष्ठीपीपर्यं कासनयानगः। दुह
 रोप्रपदश्चैव नानामं शुद्धिमाप्नुयात्॥१८॥ रथगोनरयानश्च हस्त्यश्च रोहकस्तथा
 आवांतः कर्मशुद्धः स्यात्तौ ब्रह्मोषधजग्धिस्तत्॥१९॥ अधोवायुसमुत्सर्गे आकंदे को
 धसंनवे। माज्जरमूर्खकस्य रोश्चावांतस्तु शुचिर्नवेत्॥२०॥ चुक्ता सनस्थाप्या वामे

नान्यकालेकदावन। नपादुकास्थानवरयाननायज्ञोपवीतवान्॥२०॥ शाद्यायन-
 दोनमाचमनं होमं चोन्ननं देवतार्जनं। प्रोठपादोनकुर्वीत स्वाध्यायं पितृतर्पणं॥२१॥
 आसनारुठपादस्तु जाघोर्वाजे घयोस्तथा। उतावसां हिको यश्च प्रोठपादसु उच्यते
 ॥२२॥ पाराशरः। क्षुते निष्ठीवने वैवदेता छिष्टे तथा नृते। पतितानां वसं चापे दक्षिणं प्रवृ-
 णं स्पृशेत्॥२३॥ अग्निरापश्च वेदाश्च सोमः सूर्यो नित्यस्तथा॥ सर्वा एव तु विप्रस्य कर्षेति श्रु-
 दक्षिणे॥२४॥ पुष्कराघानितीर्थानि गंगाघाः सरितस्तथा। विप्रस्य दक्षिणे कर्षेति श्रुति-
 मनुजब्रवीत्॥२५॥ तिआचारदीपे श्रीत्रायमवनविधिः। अथ देतधावनविधिः। तत्र दक्षः।
 मुखे प्रमुषिते नित्यं च वन्यप्रयतो नरः। तदाङ्काष्टमुक्ष्वानक्षये देतधावनं॥१॥ केटः
 किङ्कीरकृत्तोष्ठं द्वादशांगुलमव्रणं। कनिष्ठीकाग्रवस्त्रं पवाग्रं कुत कूर्चकं॥२॥ स्मर्य-
 तरात्। जंबूद्वारवृताश्च कदंबोत्तोरुचंपकौ। बदरीति दुमाश्चैत्रप्रोकादेतप्रधावने॥३॥

बलं
 सौभाग्यं वाकूदंतबलं लक्ष्मीस्तेजोदृढः श्रुतिः। कमानुजस्वरं प्रोक्तं तदुमेर्धवावने
 स्ते॥गर्गः॥ दशांगुलं तु विभ्राणं। क्षत्रियाणां नवंगुलं तु। अष्टांगुलं तु वैश्यानां शूद्राणां
 सप्तमं मितं॥५॥ चतुरंगुलमानं तु नारीणां नात्र संशयः॥ विष्णुः। सुसूक्ष्महीनं देतस्य
 समं देतस्य मध्यमं। सूक्ष्मं विश्वमदेतस्य त्रिविधं देतधावनं। अग्रं शिखरं चक्षुः क-
 टकाग्निरदृषितं॥ प्राङ्मुखं पविष्टं नक्षत्रं द्वाग्यतो ज्वरः॥७॥ गर्गः। प्राङ्मुखस्य
 श्रुतिः। सौख्यं शरीरारोग्यमेव वा। दक्षिणे नृतथा कष्टं पश्चिमे न पराजयः॥८॥ उत्रेण
 गवां नारीः स्त्रीणां परिजनस्य च॥ देतधनिमंत्रो॥ अन्नाघायं व्यह्व्य हृष्ये सोमो रा-
 जायमागमत्। समे मुखं प्रमात्स्य ते यज्ञसा च जगेन च॥९॥ आर्युर्वलेय शोव चैः प्र-
 जापश्च सन्निव। ब्रह्म प्रज्ञां च मेधां बलं चोदेहि वनस्य ते॥१०॥ अन्वयोरन्यतमुन्नयेत्।
 विष्णुः। प्रह्लादो दक्षु चोदे शो देतधावनमुन्नयेत्॥११॥ पतिते निमुखे सम्यक् नो ज्य-
 मा न्नो न्यनीक्षितं। अजावे देतकाष्टस्य प्रतिषिद्धदिनेषु च॥१२॥ अपाहादरागद्वेषे

विदधा दंतधावनं। चतुर्दश्यष्टमीदशौषमासक्रमेणुय॥ नंदासुवनवम्याचदं
 तकाष्टं विवर्जयेत्॥ मनुः॥ शनि रं गार कश्चैव रवि शुक्रस्तथैव च। दंतानां काष्ठसंय
 गाद्दहत्या सप्तमं कुलं॥ यमः॥ श्राद्धे जन्मदिने चैव विवाहे जीर्णदूषीने। वृते वैवोपवा
 सेषु वर्जयेद्दंतधानं॥ १५॥ व्यासः॥ शुद्धार्थं प्रातरुत्थाय नक्षत्रे दंतधानं। श्राद्धे यज्ञे च नि
 यमान्नाद्यात्प्रोषितं चर्तुका॥ १६॥ नाद्यादजीर्णं वमथुः कासस्त्रासश्च रादिती। रक्षास्य
 पाकहने च शिरः कलमिषी चैव तत्॥ १७॥ बद्धयाज्ञवल्क्यः॥ इष्टकालोष्टपाषाणे न स्ते
 रंगुलिं निस्तथा मुक्ता वा ना मिका गुष्टो वर्जयेद्दंतधावनं॥ १८॥ व्यासः॥ प्रतिपद
 र्शवष्टीषु न वम्या दंतधावनं। पक्षेरेन्यत्र काष्ठे सु जिह्वो ह्येवः सदैव हि॥ १९॥ पेठ
 नसिः॥ एणपसोदकेनागुल्या दंतान् च। चयत्प्रदेही नीवर्जं॥ वराहः॥ अज्ञानपूर्वा
 णि न दंतकाष्ठान्यद्यान्न पत्रैश्च समञ्चितानि। न शुष्म पला नि न पाटितानि। न वो
 र्दंशुष्का णि विनाव चावा॥ २०॥ मध्याह्नस्नाने वेलायां नक्षत्रे दंतधावनं। निराशास्त

स्य गच्छंति देवताः पितृभिः सह॥ २१॥ इति दंतधावनविधिः॥ अथ यज्ञोपवीतविधिः॥
 तत्र मनुः॥ काप्यासिमुपवीतं स्थाविप्रस्योर्द्ध्वतं विवृतं। स्थाने पवित्रे संख्या न्यषानव
 त्यगुत्तुषु तत्॥ १॥ इष्टदूर्द्ध्वतं कार्यं तंतुत्रयमक्षेष्टं। एव तं चोपवीतं स्यात्त्रयैको
 ग्रंथि विष्यते॥ २॥ सावित्र्या एतं कुर्यान्न वस्त्रं उत इवेत्। एव छिन्नमक्षेया तं चुक्ता
 भनिर्मितमुत्तरेत्॥ ३॥ उकारश्चाग्निना गौत्रमीमः पितृप्रजापतिः। वायुः सूर्योऽस
 र्वदेवा इत्याहुस्तु देवताः॥ ४॥ यज्ञोपवीतं धारणे मंत्रः॥ यज्ञोपवीतं परमं पवि
 त्रं प्रजापतेर्यै सहजं पुरस्तात्। आयुष्यमग्न्यं प्रति मंत्रं च शुचं यज्ञोपवीतं बलमस्तु
 तेजः॥ ५॥ स्नानादूर्द्धमधो नाजेर्न धार्यं च कथं वन। पृष्ठं वेत्रोचना न्याचधत्तं यद्विदं
 ते कर्ति॥ ६॥ तक्षार्यं मुपवीतं स्यान्नानि नीचं न चोच्छ्रंतं। ब्रह्मचारिणं कंठस्नानात्पश्चति
 तद्वयं॥ ७॥ उतीयमुत्तरी चंडुवस्त्रा ज्ञावे तदिष्यते। बहूनि वायु कामश्च धारयेत्ततदिहः॥

उपवीतमलंकारं स्वजं करकमेव च। उपान हो च वा सश्च धृतमन्यैर्न धारयेत्। मे
 षत्वामजिनं दंडमुपवीतं कर्म डलु। अशुभ्रास्य द्विनिष्ठा निशहीन्या निमंत्रतः॥११०॥
 इति आचारदीपेयज्ञोपवीतविधिः। अथ दर्शनविधिः। तत्र कात्यायनः॥ मासेन च स्य
 मावास्या तस्या दर्शने च यः स्मृतः। अयातया मासे दर्शनीयौ केष्व्याः पुनः पुनः॥११॥
 शुचौ देशे शुविर्नृवास्ति वा पूर्वी तत्र रामुखः। उंकारेण मंत्रेण स कृते देव कुशानस्य
 शत॥१॥ सप्तपत्राः शुभा दर्शान्स्ति लक्ष्मि त्रे समुद्रवाः। अश्विनाया अशुक्लायाः प्रा
 देराश्वप्रमाणतः॥३॥ उत पादतिविज्ञेया स्ते सुग्राहं समाचरेत्। उशोत्पादनं
 त्रः। विरं चिना स होत्यन्नः परमेश्वरानि सर्गजः। नुद सर्वाणि पापानि मम स्वस्तिक
 शोचनव॥४॥ सुमंतः। कुराः काशः त्रिरो ग्रंथो यवौ दुर्वा जविल्वजः। गोविशमुंजो कंद
 थपूर्वाच्चाव परः परः॥५॥ समूला यो विवर्जो उकरो द्वौ दक्षिणकरे। सव्ये चैतश्चा

७

स्मर

त्री।

त्रिणि विचर्या सर्वकर्मसु॥६॥ हारीतः। स्नाने दाने जपे होमे स्वाध्याये पितृतर्पणे। अष्टन्यंज
 करं कुर्यात्सौवर्षं रजतेः कुशोः॥७॥ चतुर्निदर्शनं पिंडलेः पवित्रं ब्राह्मणं। एकैकं द्वास्येत्पत्रं
 वक्षे वक्षे यथाक्रमे॥८॥ माहं डेयः। त्रिनिर्दनेः शान्तिकर्म पंचभिः पौष्टिकं तथा। चतुर्निष्ठा
 निराचोख्यं कुर्वन् कुर्यात्पवित्रं॥९॥ इदं वसिष्ठः॥ दर्शनेः पवित्रं विज्ञेयं ब्राह्मणं स्पृशेत् शेषतः
 । देमरजतं तस्मात्पि द्वित्रविट् सृजतिष्ठु॥१०॥ राखः॥ ब्रह्मयज्ञेः पुन्ये व ब्रह्मयंथि विधी
 यते। नो जने वर्तुलः प्रोक्त इति धर्मान् हायते॥११॥ त्रिगुणीकृत्य रजु उ विरत्या संनियोजयेत्
 ब्रह्मग्रंथि स विज्ञेयः स दामो ज्वादि कर्मसु॥१२॥ सप्तपर्वणि कुर्वाणो महत्या दीयते श्रियो
 मध्यपर्वणि कुर्वाणः पुत्रदारे विद्युज्यते॥१३॥ अनोमिकाय पर्वस्ते पवित्रं विचर्या सदा॥
 अथ पर्वग्रहणं काम्यं तप विषयं॥ सपवित्रेण हस्तेन कुर्यादायन क्रिया। नो छिद्यंत्य
 वित्रं उच्यते छिद्यं उच्यते॥१४॥ कुरा प्रते पितृतेयं कुरा मूलमुपस्पृशेत्। कुराग्र
 निस्तंतो यंसोमपानं दिने दिने॥१५॥ कुरा मूलं वसेद्ब्रह्मा कुरा मध्ये जनाईनः। कुराग्र

ब्रह्मसूत्रेनयेधताः। पवित्रास्ताच्चिजानीयाथ धयाकायसुथाउराः॥१७॥

स

शंकरश्चैव उक्तं सस्मात्तु धारयत्॥१६॥ नीवीमध्यस्थिता दन्ती ये चान्ये छेदिता नरेवः। कथं
तान्निदग्धाश्च उक्तान्यनेन वर्जयेत्॥१७॥ अष्टागर्जिता दन्ती॥ ये चान्ये छेदिता नरेवः
कृत्विता ननिदग्धाश्च उक्तान्यनेन वर्जयेत्॥१८॥ दारितः। समित्युप्युक्तं द्वादीनि ब्राह्मणः
स्वयमाहरेत्। शृङ्गाद्विहितैः क्रियन्ती तैः कर्म उर्व्वेज्यधः॥१९॥ इति आचारदीपदर्शवि
धिः॥ अथ प्रणवविधिः। तत्र कात्यायनः। उकारस्य रुषिर्ब्रह्मा परमात्मा च देवता। गायत्री
च नवे छंदो नियोगः सर्वकर्मसु॥१॥ याज्ञवल्क्यः॥ अकारं याप्यकारं च मकारं च प्र
जापतिः। वेदत्रया चिरहरद्भुतं स्वस्ति त्वि॥२॥ प्रणवा घास्तथावेदाः प्रणवा घव
राचरं। वाङ्मयं प्रणवं सर्वतस्मात्प्रणवमच्यसेत्॥३॥ अकारः प्रथमा मात्रा द्वितीयो
कारसंज्ञिता। मकारमात्रा त्रयास्यानादृत्वा सव्यवस्थिता॥४॥ अथ माया नवेन्मात्रा रक्ता
वद्देवता। जायते ह्येतोः स्थितानित्यं विज्ञेयासानिरंजना॥५॥ द्वितीया नवेन्मात्रा रु
क्षा वै विष्णुदेवता। स्वप्नरुतौ स्थितानित्यं विज्ञेयासानिरंजना॥६॥ तृतीयाया नवेन्मात्रा

ए०३

शुक्ला वै रुद्रदेवता। सुषुप्तौ स्थितानित्यं विज्ञेयासानिरंजना॥७॥ त्रिमात्रसुप्रयोक्तव्य
आरजे सर्वकर्मणा। तिस्रः सार्धं सुकृत्यव्या मात्रास्तत्रार्थवितंके॥८॥ तैत्तिरीयस्य रासिवाष्टि
चंदीर्घं टानिनादबत्। अवाप्तप्रवेस्याग्रं यस्तद्देवसवेदवित्॥९॥ रुग्देवस्वरितो दा
त्त एकाक्षर उदाहृतः। त्रयीस्वर्यतातो दातो यजुर्वेदे सपथ्यते॥१०॥ दीर्घस्युतः सामवे
दे उकारस्तु न संशयः। संचिन्नादा तमे वादुरेकाक्षर उदाहृतः॥११॥ अथ वृद्धे देप्युद्दि
ष्ट उकारो नात्र संशयः। अकारेण यदोकारः प्रविष्टस्त्वेकक्षनवेत्॥१२॥ उवत्समना
योगादोकारसमपद्यते॥ अनुस्वारमकारं उ उकारस्य शिरो यदो। अरुतिः साध
ने ह्यव्यंजनादो उलुप्यते॥१३॥ ननु सकस्तथाकारो वेदानां यप्रकीर्तितः। एवं
विदते विप्रो मुच्यते सर्वबंधनात्॥१४॥ स्वदेहमरणं कृत्वा प्रणवं चोत्तरारणिं। ध्यान
निर्मथना न्यासा देवंपश्ये निरुद्धवत्॥१५॥ प्रणवो धनुशरो ह्यात्मा ब्रह्म तद्वद्व्यमुच्य
ते। अग्रमत्ते न बोधव्यं शरवत्तन्मयो नवेत्॥१६॥ उकारेण तथा ह्यात्मा ध्यात्वा देवंप्रसू

दत्ति। एतदात्मनः श्रेष्ठमेतदात्मनः परं ॥ ११ ॥ एतदात्मनः श्रेष्ठमेतदात्मनः परं ॥ ११ ॥ एतदात्मनः श्रेष्ठमेतदात्मनः परं ॥ ११ ॥
 व्यते ॥ अष्टविग्रहो देवो ज्ञाव आहो निरामयः ॥ तस्योकारमृतं नाम तेनाहृतं प्रसी
 दति ॥ १८ ॥ तस्मादमिति पूर्व उक्तं वाचं जीततत्परं ब्रह्मविधेन विधिना सततं प्रति
 पद्यते ॥ १९ ॥ दत्तः ॥ कृत्वा पर्यंकबंधकरकमलपुटं न्यस्तमुत्संगदेवो आसायेधम
 नवदुःस्मितं चतुर्पदं निश्चलं स्वस्थकायः ॥ ध्यायेदोकारमेवं सन्नवति सुकृती यो
 गमागन्तुः सारीतवज्ञानेन सम्यग्बुधविभुवनमिदं मंडलं याति निश्चिन्ना ॥ २० ॥ या
 जी श्वरः ॥ सर्वमंत्राधिराजो यमोकारो नात्र संशयः ॥ यन्यनं वाति रिक्तं च यकि
 इः पदवर्जितं ॥ २१ ॥ यदामध्यमं शुद्धं यथा तयामं वयं ज्ञेयं ॥ यदोकारं प्रयोगेण स
 र्वं वा विकल्पं वेत् ॥ २२ ॥ साधनं सर्वकार्येण यदोकारेण संमितं ॥ सर्वमंगलमांग
 ल्यं सर्वप्राणिमयं विभु ॥ २३ ॥ पावनं मोक्षदं पुन्यं सर्ववेदमयं विभु ॥ विदित्वा मुन्यते

क्षिप्रजन्मसंसारबंधनात् ॥ २४ ॥ एतस्मिन् दोषतः प्रोक्तं प्रज्ञावगुणवर्षनां विस्तरेणानश
 क्यतवक्तुं वर्षशतैरपि ॥ २५ ॥ आचारप्रदीपे प्रणविधिः ॥ अथ शिखाबंधनविधिः ॥ त
 त्रव्यासः ॥ स्मृत्वां कारं स्वगायत्रीनिबध्नीयाच्छिखांततः ॥ पुनराचम्य दूदं वा दूस्केधो
 न्यस्य रोत् ॥ २६ ॥ त्रिशंभुनात् ॥ मानस्तोके उमंत्रेण शिखाबंधनकारयेत् ॥ जपहि
 संति विप्राणां रक्षाकर्मविवर्जितं ॥ योगी ॥ येन कान्तास्त्रयो लोकादानवाश्च वशीकृताः
 सरणं सर्वज्ञतानां समे विष्णु प्रसीदतु ॥ ३१ ॥ इति आचारदीपे शिखाबंधनविधिः ॥
 अथ प्राणायामविधिः ॥ तत्र स्मृत्यंतरं ॥ व्याहृतीनां उक्तं सप्तानां ऋषिदेवतमुन्यते ॥
 दामि विनियोगश्च कथितो धर्मपारगैः ॥ ११ ॥ विद्यामित्रो जमदग्निर्नरदा जो यगो
 तमः ॥ अत्रिर्वसिष्ठः कश्यपो मुनयः सप्तकीर्तिताः ॥ २१ ॥ गायत्र्यक्षिगनुष्टुब्हती पं
 क्तिरेव च ॥ विष्णु प्रजगती चैव छंदोऽस्येनानि सप्त वै ॥ ३१ ॥ अग्निर्वायुस्तथा दियो च
 हस्यति जलाधिपौ ॥ इदं च विद्महे देवाश्च देवतासमुदाहृताः ॥ ४१ ॥ याज्ञवल्क्यः ॥ अग्नि

रेवमुखतस्याः विश्वामित्ररूपिस्तथा। सविता देवता येवगायत्री त्रिपदा हि सा॥ व्यासः।
 उमापो ज्योतिरित्येषमंत्रो वै तैत्तिरीयके। तस्या प्रजापते राक्षसो हीनयजुर्यतः॥ ६॥
 ब्रह्माग्निर्वायुः सूर्यश्च देवताः समुदाहृताः। प्राणस्यायमनेवैव विनियोगः परिकी-
 र्त्तितः॥ ७॥ कात्यायनः॥ सव्यः सोपग्रहः कायेदक्षिणः सपवित्रकः। रक्षयेद्धारिणा
 मानं परिक्षिप्य समंततः॥ ८॥ कूर्मपुराणदीश्वरगीतासु॥ प्राणः स्वदेहजो वायुरा-
 यामस्तन्निरोधनं। उत्तममध्यममध्यात्वा त्रिविधः प्रतिपादितः॥ मात्राद्वादशकोमद-
 श्वत्तुर्विंशतिमात्रिकः। मध्यमप्राणसंरोधषट् विंशन्मात्रिकोत्तमः॥ १०॥ स्वदेहक-
 मनेत्थानजनकवैयथाक्रमं। मंदमध्यममुख्यानां मानं दातोत्तमात्तमः॥ ११॥ आज्ञैव
 स्वयः। अंगुष्ठांगुलिमोक्षान्मुज्ज्वलनं परिमार्जनं। तालत्रयमपि बुद्ध्या मात्रा संज्ञं प्र-
 क्षतं॥ १२॥ देशकालानुसारेण मात्राः सेव्याः शनैः शनैः॥ १३॥ स्मृत्यंतरात्। कलावि-
 द्भिः कलाप्रोक्ता विष्णुबाह्यप्रमाणिकाः। अतः प्राणमयामस्यादौ विष्णुराद्येन ग-

ण्यते॥ दक्षिणे रेचयद्वायुं वामेनाधुरितोदरः। ऊंचेन धारयेन्नित्यं प्राणायामविदुर्बुधैः
 ॥ १५॥ पीडयेदक्षिणां नाडिमुष्टेन तथैतरो। कनिष्ठानामिकान्यायमध्यमांतर्जनीत्यजेत
 ॥ १६॥ तथा च बृहस्पतिः। अनामिकाकनिष्ठा च अंगुष्ठश्च तृतीयकः। नासिकायां नियुजीत
 जनीमध्यमां विना। ७॥ कूर्मपुराणदीश्वरगीतासु॥ रेवकः पूरकः येव प्राणायामो यज्जकः
 प्रोच्यते सर्वशास्त्रेषु योगिनिर्णयमानसैः॥ १७॥ रेवको जस्य निश्वासः पूरकस्तन्निरोधतः।
 साम्येन संस्थितिरासा ऊंचेनका परिगीयते॥ १८॥ योगीयाश्चैव त्वयः॥ नीलोत्पलदलत्रयामनां शि-
 मध्ये प्रतिष्ठितं। चतुर्जं महात्मानं पूरके विंशयेद्वरि॥ १९॥ ऊंचेन के उद्गदिष्ठाने ध्यायेत कम-
 वासनं। ब्रह्माणं रक्तगौराचं चतुर्वक्त्रं पितामहं॥ २०॥ रेवके वीश्वरं ध्यायेत्तलाटस्थं महेश्वरं।
 शुद्धस्फटिकसेकां निर्मलं पापनाशनं॥ २१॥ पूरके विष्णुसायुज्यं ऊंचेन के ब्रह्मणोक्तं। रेवके
 नवतीयं प्राप्नुयाद्देश्वरं पदं॥ २२॥ सव्याहृतिसंप्रणवागायत्री शिरसा सह। त्रिः पठेदायतः
 प्राणं प्राणायामः स उच्यते॥ २३॥ कूर्मपुराणदीश्वरगीतासु॥ स एव द्विविधः प्रोक्तः स गन्त-

गर्ज एव वा। सगर्जमाहुः सजपमगर्जं सजपं वक्षः॥१४॥ एतद्वियोगिना मुक्तं प्राणायामस्य
 लक्षणं। उमिति व्याहरविशेषयथा विधिसमाहितः। प्राणायामस्त्रिभिः प्रतस्तद्वाणा तद्वा
 लते निवृत्तः॥१५॥ यथा पर्वतधातूनां दोषान्दहति पावकः। एवमंतर्गतं पापं प्राणायामो
 मेन दहति॥१६॥ ब्रह्महाचसुरापश्च गुरुतत्त्वग एव वा। सुवर्णं वा स्तयी चो रश्च गोघ्नो वि
 द्यासद्वा तनूकः॥१७॥ शरणागच्छाती च कूटसाक्षी ह्यकार्यं तनु। एवमादिषु चान्येषु पा
 पेषु च निहतो नरः॥१८॥ प्राणायामशतं कृत्वा सूर्यस्योदयनं प्रति। निर्मलाः स्वर्गमाया
 तिसं तः सुकृतिनो यथा॥१९॥ मानसं वा विकंपापं विषयं कार्यं केमहत्। प्रायश्चित्तसं
 रणतः॥ यदक्लृकुरुते पापं कर्मणा मनसा गिरा। त्रिकालसंध्या करणतः प्राणा
 यामव्यपोहति॥२०॥ इति आचार्यदीपे प्राणायामविधिः। अथ प्रातस्नानविधिः।
 तत्र योगी। प्रातर्मध्याह्नयोः स्नानं वा न प्रच्छेदहस्तयोः। यते स्त्रिंश पवणस्नानं प्रो
 क्तं स कृत्वा ब्रह्मचारिणः॥१॥ व्यासः। स्नानं तु विविधं प्रोक्तं मुख्यं गोणप्रज्ञेद

तः। तयोस्तु वारमुख्यं च तत्पुनःषड्विधं जवेत्। १। नित्यं नेमि त्रिकं काम्यं क्रियांगमलक
 र्षणं। क्रिया स्नानं तथा षष्ठं वा स्नानं प्रकीर्तितं॥ ३। आर्कडेयः। अस्नातस्य क्रियाः स्वो
 ः जवंती हाफलायतः। प्रातःसमाचरेत्स्नानं तच्च नित्यमुपस्थितं॥ ४॥ शंखः। अस्ना
 तस्तु पुमानाहेजपाग्निहवनादिषु। प्रातःस्नानं तदर्थं तु नित्यं स्नानं प्रकीर्तितं॥ ५॥
 उच्छिष्टाद्यपद्याता दोमानं नेमिकं स्मृतं। चंद्रसूर्योपरागादौ तथैव गृहस्तके॥ ६॥
 पुष्यस्नानादिकं स्नानं देवश विधिर्नोदितं। तद्विकाम्यं समदिष्टं नाकामस्तथा
 योजयेत्॥ ७॥ धर्मक्रियां कर्तुमनाः पूर्वस्नानं समाचरेत्। क्रियांगं तस्मदिष्टं
 स्नानं देवपरे द्विजैः॥ ८॥ तथा च। जप्तुकामः परित्राणि अश्विचिन् देवतापि वृत्त
 स्नानं समाचरेद्यस्तु क्रियांगं तत्प्रकीर्तितं॥ ९॥ मलापकर्षणं नाम स्नानं मन्यंग

पूर्वकं। मत्वापकर्षणायेव प्रवृत्तिस्तस्य नान्यथा ॥१०॥ सरस्वदेवस्वातेषु तीर्थेषु
 पुनरनदीषु च। क्रियास्नानं समुद्दिष्टं स्नानं तत्र मता क्रिया ॥११॥ यत्तु तीर्थं दिनुस्ना
 नं क्रियास्नानं प्रकीर्तितं। स्नानं देवफलं यत्र क्रियास्नानं प्रकीर्तितं ॥१२॥ अगोणस्त्र
 ने। जाबालिः ॥ असामर्थ्याच्छरीरस्य देशकालाद्यपेक्षया। मंत्रः स्नानादितः सप्त
 केविदितं तिस्रस्तयः ॥१३॥ योगीयाश्च वदन्त्यः ॥ मंत्रं नोर्मतथाग्रेयं वायव्यं दिव्यमेव
 च। वारुणं मानसं चैव सप्तस्नानान्यनुक्रमात् ॥१४॥ आपोहिष्ठादिभिर्मंत्रैर्मदाह
 नश्च पार्थिवं। आग्नेयं च स्मना स्नाने वायव्यं रजसा गवां ॥१५॥ अङ्घ्रिमातपवर्षा
 निः स्नाने तदिव्यमुच्यते ॥ वारुणं चावगाहश्च मानसं विष्णुचिंतनं ॥१६॥ अवगाहः
 स्नानमात्रं। जाबालिः ॥ अग्निं स्कंदं च वेत्नानं स्नानाशक्तौ तु कर्मणा। आर्द्राणां वास
 सा चापि माङ्गलिकं कापिलं विदुः ॥१७॥ स्कंदपुराणात् ॥ पुष्पकं नखले यश्च प्रयाग

12

यश्च सुंदरी। तत्फलं सकलं देविभूतिस्नाने विधीयते ॥१८॥ प्रजापतिः। शान्नापस्तु
 दुपदा आपोहिष्ठाद्यमर्षणा। एतेष्वनुर्निर्गच्छन्ने मंत्रस्नानमुदाहृतं ॥१९॥ विद् सरस्व
 ती प्राप्ता स्नानं सारस्वतं स्मृतं। गर्गः। क्रियते वा न वायव्यं शास्त्रयंत्राणां विना। म
 लव्यपोहनं फलस्नानं यादृच्छिकं तु नत् ॥२०॥ रास्ते स्नानं यथादिष्टं मंत्रस्नाना क्रमे
 ण तु। कालादेशादसामर्थ्यात् सर्वतुल्यफलं स्मृतं ॥२१॥ जाबालिः। सततं प्रातरुच्छा
 यदंतधावनं पूर्वकं। आनरे दुषसि स्नानं तर्पयेद्देवमानुषान् ॥ वसिष्ठः ॥ अयं
 तमलिनः कायो न वच्छिदुः समन्वितः। स्वयमेव दिवा रात्रौ प्रातः स्नानं विशोधने
 ॥२२॥ अज्ञानाद्यदिवा मोहाद्वा त्रैमदुरितं कृतं। प्रातः स्नानेन तत्सर्वं शोधयति हि
 जातः ॥२५॥ नादेनैकेन वस्त्रेण स्नायात्कीपीनकादते। नान्यदीयेन नार्द्राणामनूच्याय
 धिते न च ॥२६॥ मेक्षतिथिः ॥ एकेन वाससा स्नायाद्वाभ्यामनियमः स्मृतः। बहुभि

अतिवेधः स्नाने फलमभिप्रेता ॥ न जलं ताडयेत् ॥ न जले तु मलं त्यजेत् ॥ मलं
 प्रक्षालयेत्तीरे न स्नानं समाचरेत् ॥ २८ ॥ जाबालिः स्नाने मुखे मज्जे घ्रापः प्र
 वहेत्तिविः स्नाने वरेषु च सर्वेषु आदित्याग्निमुखः सदा ॥ २९ ॥ वसिष्ठः ॥ प्रातः संक्षेप
 स्नानं शौचार्थं तु तदित्यने मंत्रे स्तुविधिना पादं मध्याह्ने तु सविस्तरं ॥ ३० ॥ तत्राघा
 दिक्रमेण विवरणं ॥ निषिध्य तीरं कुशपिंडुत्पानिपवेतिराग्राणि मृदं न्यसेच्च ॥
 अज्ञात्पपादौ समुखं च कंठे यज्ञोपवीतं च जलं पिबेत्त्रिः ॥ ३१ ॥ करान्धो धारयेदनी
 न शिरबावंधविधिस्ततः ॥ आणायामवयं कुर्यात्कालज्ञानं यथाविधिः ॥ ३२ ॥ तथा ॥
 अधब्रह्मणो द्वितीये परार्धे श्रीश्वेतवाराहकल्पे वैवस्वतमच्चतरेकलौ प्रथमं
 रणे अमुकसंवसरे अमुकायने ॥ अमुकरतौ अमुकमासे अमुकपक्षे अमुकस्या
 तिथौ अमुकनक्षत्रे अमुकसंस्थे चंद्रे अमुकस्थे सवितरे अमुकस्थे देवगुरौ अ

13

मुकयोगे अमुककरणे एवं गुणवसिष्ठे कालधरापुष्टे जंबूद्वीपे नारते वर्षे दंडकार
 णपदे जोगे दावयं उत्तरे कूले अमुकतीरे अमुकतीर्थे अमुकदेवसंनिधौ आत्मनः अशौ
 षपापक्षयाथ श्रीवासुदेवश्रितये प्रातः स्नानमहं करिष्ये ॥ मृत्तिकां त्रिविधां कृत्वा नागे
 नैकेन तले पयेत् ॥ त्रिकृत्वा दक्षिणे हस्ते नाष्टौ चैताम्यनुक्रमेण ॥ ३३ ॥ ललाटसंक्षेपे
 न्यश्चमुदरं च सज्जितं ॥ ततो वामकरेण वनासिकां स्मृतं जघनं ॥ ३४ ॥ दक्षिणादिक्र
 मेणैव चरणौ च त्रिभिस्त्रिभिः ॥ मृदस्त्रतीयनागनकरौ च त्रिप्रमार्जयेत् ॥ ३५ ॥ तथा
 यज्ञवेता ॥ धर्मविद्वद्दिणं हस्तं नाधः शोचयेन्नियोजयेत् ॥ तथैव वामहस्तं तु नागे
 रुद्धं नियोजयेत् ॥ इति रुक्मीमृदा स्नानं ॥ कृत्वा च मयजलं विधेत् ॥ नमो नारायणोति स
 त्तवारं नृजपन् ब्रजेत् ॥ ३७ ॥ नाग्निमात्रे जले स्थित्वा रुक्मां च चान्द्रिध्वजः ॥ निरुध
 कस्यैनासां च त्रिः रुक्मो मार्जनं चरेत् ॥ ३८ ॥ द्विराचम्यान्निषेकं च कुर्यादृष्टादौ

रणच। अष्टरुत्वोथ आयंगोः स्तुतेना वर्तयेत्ययः॥१२ जुवकायेति मंत्रेण विदधा
 दधमर्षणं। जपेद्वा दशवारं शुभहापापापनुत्रये॥४० जुवकायेति मंत्रस्य मुंडितं
 दन्यं कृषिः वरुणो देवतया यत्री छंदः। अघमर्षणे विनियोगः॥ अघमर्षणक्रिय
 याधृतपाश्मासमाहितः। ततो निमज्ज्य वारास्त्री पश्चात् पर्यणमाचरेत्॥ दक्षः॥ नित्यं ने
 मित्रिकं काम्यं च विधे स्नानमुच्यते। तर्पणं तु न वेत्तम्यं गत्रेन विधीयते॥ व्याघ्रः।
 स्नानेषु त्रिषु सर्वत्र तर्पयेत्पिष्टदेवतान्। काम्ये नित्ये विशेषेण तत्राकुर्यात्प्रयत्न
 तः॥ वातातपः॥ तर्पणं तु न तः कुर्यात्प्रत्यहं स्नानको द्विजः॥ देवेभ्यश्च कृषिभ्यश्च
 पिष्टभ्यश्च यथाक्रमं॥४४ कासायनः॥ छायां यथा छेद्यं दत्तपात्रैः पयः। पिपासुः
 क्षुधितो लभन्। बालो जननीं जननीं च बालं योषितुमां संपुरुषश्च योकां॥४५॥
 तथा सर्वाणि चूतानि स्थावराणि चराणि च विप्रादुदकमिच्छंतिसवान्प्रदयद्वा हि

१४

सः॥४६ पारासरः। सव्येन चोपवीतेन देवानां तर्पणं स्मृतं। पिष्टेणामपसव्येन म
 नुष्याणां निवीतिना॥४७ सत्यतपाः। देवपिष्टं मनुष्यादीन् स्वशास्त्राविधिज्ञेदनात्। ए
 किकां जलिना वृषिः अथर्मातेन वाचयेत्॥४८ योगी। अनामिकाश्च तद्देमतर्ज्जन्यां रूप्यमे
 व वाकनिष्ठिकाश्च तत्श्वडुतेन प्रतो न वेत्तरः॥४९ रातातपः॥ खड्गमौक्तिकहस्तेन कट
 व्यं पिष्टं तर्पणं मणिकोचनं दक्षैवानस्येन कदाचनं॥५० दक्षः। अन्नस्थ एव कुर्यात्तु त
 र्पणं सुसमाहितः। बाहुप्रसृतिर्लैः कृत्वा नान्यत्रोक्तं मनिषिभिः॥५१ कूर्मपुराणे॥ देवा
 ब्रह्मर्षेभ्यश्चैव तर्पयेदक्षतो दक्षैः। पिष्टं न च कृत्या तिलैः कृत्स्नं प्रोक्तं विधानतः॥५२
 गान्धिलपाशराशे॥ शुक्लेऽस्तु तर्पयेद्देवान् मनुष्याश्च यवे क्तिलैः। पिष्टं च तर्पयेत्त
 स्तेस्तर्पयन् सर्वदा द्विजः॥५३ बुधः। विभुः कत्रयो दक्ष्यां सप्तम्यां निशिसंधयोः नि
 खतर्पणसंयोगात्तत्कलं रुधिरं च वेत्॥५४ स्मृत्यंतरात्॥ क्षयाहेपातसंक्रांतौ अ

सिते वाचिना स्करे ॥ नवार तिथि दोषो स्ति कुर्याच्चितिलत पर्यण ॥ कात्यायनः ॥
 मद्यायुगादौ नर एपातीर्थ पर्वविशेषतः ॥ तिलैस्तु तर्पणं दानं श्राद्धं कुर्यात्प्रयत्नतः
 ॥ ५५ मरीचिः ॥ मुक्त हस्तेन दानं व्यं न मुद्रां तत्र दर्शयेत् ॥ तज्जन्मं युष्मद्योगे मु
 द्रेयमन्निधीयते ॥ तिलानामप्यलाजे उ सुवर्णरजता चितं तस्यान्नावे निषिञ्चेत्तु
 दन्नेमन्त्रेण वा पुनः ॥ ५७ अनेन पिष्ट तर्पणेन तिलानामावश्यं कर्त्तव्यं भवति ॥ य
 तुरामायणात्सम्यते ॥ पादशौचं मनस्यं गंतिल हीने च तर्पणं ॥ सर्वतः त्रिजट
 उच्यं यच्च श्राद्धं मदह्निणमिति ॥ तत्र तिलसद्भावेऽपि तद्दीन तर्पणं निश्रायं ॥ १५
 अन्यथा मरीच्यादिवचनं विरोधः ॥ ५८ एक हस्तेन तोयेन न कुर्यात्पिष्ट तर्पणं ॥
 पितरो न प्रशंसन्ति न प्रशंसन्ति देवताः ॥ ५९ यत्र व्याघ्र वचनं ॥ उच्चाच्यामपि ह
 हाच्यामुदकं यः प्रयच्छति ॥ समूहानरकं योति कालस्तत्र मवाकृत्तिराः ॥ ६० एत
 दन्यविषयः ॥

तथा च काश्याजिनिः ॥ विवाहे श्राद्ध काले च पाणि नैकेन दीयते ॥ तर्पणे तु नथेनैव वि
 धिरेष पुरातनः ॥ ६१ यमः ॥ द्वौ हस्ते युग्मतः कृत्वा पूरयेदुदकां जलिं गोशृंगमात्रं मुख्यं
 जलं मध्ये उलंक्षिपेत् ॥ ६२ लिखितं ॥ उच्चाच्यामपि हस्ताच्यामसं वत्तं युष्मकाभ्यां प्रा
 ङ्मुखो यस्तो पवीता प्रागग्रैः ॥ उत्रौ देवता तर्पणं ॥ ६३ दहाः ॥ प्रादेशमात्रं मुख्यं सति
 त्रिप्राङ्मुखः सुरान् ॥ उदङ्मुखोऽप्युत्तरार्धे दक्षिणतः पितृस्तथा ॥ ६४ अग्रेऽस्तु तर्पणे
 देवान्मनुष्यान्चुरामध्यतः ॥ पितृन्मूलाग्रैः पितृणकुत्रानां उयथाक्रमं ॥ ६५ व्यासः ॥
 एकैकं मज्जलिं देवा द्वौ द्वौ उसनकादयः ॥ अर्हति पितरस्त्री स्त्री न्स्त्रीनामेकैकं मज्जलिं
 ॥ ६६ साले कायनः ॥ मातृमुख्यास्तु यास्ति स्वस्तासां दद्यात्तलां जलीन् ॥ त्रीस्त्री नथयाः
 स्त्वन्यास्तासामेकैकं मज्जलिं ॥ ६७ रुषिरत्र मधुच्छंदो गायत्री वैश्वदेवताः ॥ विश्वेदे
 वा स इत्येषा वाहने नियुज्यते ॥ ६८ योगः ॥ मोदाश्चैव प्रमोदाश्च सुमुखो दुर्मुखस्त
 था ॥ अविघ्नो विघ्नकर्ता च इत्येते षड्विनायकाः ॥ ७० ॥ विनायक तर्पणं च माध्यंदिनं

नमेवनकाणादीनां। योगीयाश्च वक्ष्यः॥ ब्रह्माणां तर्पयेत्पूर्वं विष्णुरुद्रं प्रजापतिं।
 देवांश्छंदसि वेदांश्च रुषींश्चैव सनात॥ आचार्यंश्चैव गंधर्वा नाचार्या नितरांस्त
 आ॥ संवत्सरसां च यवदेवांश्च सस्तथा॥ तथा देवानुगात्रागन्नागरानपर्वतानपि
 सस्ति॥ यमनुष्ठांश्च यक्षांश्चैव हि॥ १३ पित्राणांश्च सुपत्नींश्च नूतान्यथ
 पशून्स्तथा॥ वनस्पतीनां षष्ठीश्च न तग्रामं च उर्विध॥ १४ मरीचिमत्र्यंगिरसं पुल
 स्तं पुलहं ककुत्प्रवेतं संवसिष्ठं च नृगुं नारदमेव च॥ १५ गोतमो यन्नरदा ज्ञो वि
 द्यामित्रोश्च कश्यपः॥ जमदग्निर्वसिष्ठश्च त्रिदितस्तथैव च॥ स्वरो विषश्चोत्तम १६
 श्वतामसो रेवतस्तथा॥ १६ बाहुषश्च महातेजा वैवस्व सुत एव च॥ ध्रुवो धरश्च सो
 मश्च आपश्चैवानिलोनलः॥ प्रत्यूषश्च प्रजासश्च वसवोऽष्टौ प्रकीर्त्तिताः॥ १७ अज्ञे
 कपादाहिर्बुध्नो विरूपाक्षोऽथ रेवतः॥ हरश्च बहुरूपाश्च चंबकश्च सुरेश्वरः॥ १८

सावित्रश्च जयंतश्च पिकीचापराजितः॥ एते रुद्राः समाख्याता एकादश सुरोत्तमाः
 ॥ १८ ॥ अशुविवस्वानृष्यावसविता विष्णुरेव च॥ इन्द्रो धाता जगः पूषामित्रोऽथ व
 रुणोऽयम॥ १९ अशमनुष्ठा न॥ मनुष्ठाणां तथा कुर्यात्तिर्पणं कंठसर्जने प्राजापत्ये नती
 र्धनतर्पयेत् ब्रह्मणः सुतान॥ गो निलः॥ दर्जाः रुक्साजिनमंत्रागावोऽग्निवाहूणा
 स्तिताः॥ नैव निर्मात्यतो याति नियोक्तव्यां पुनः पुनः॥ अतो देव तर्पणापयुक्तेरपि
 दर्नेर्मनुष्यपि तर्पणं कुर्वन्नप्रत्यवेति॥ काक्ष्याजिनः॥ सनकश्च सनंदश्च रतीयश्च
 सनातनः॥ कपिलश्चासुरिश्चैव वीरः पंचशिखस्तथा॥ एते ब्रह्मसुता भूतमनुष्ठा
 ः परिकीर्त्तिताः॥ २० पेठिनसिः॥ अपसव्यततः कृवास्ति त्वानि पिटेदिङ्मुखः॥ पिटेन
 दिव्या न दिव्यांश्च पिडतीर्थे न तर्पयेत्॥ पितारो देवतास्त्रिषु प्रठेदः प्रजापतिरु
 पिः॥ आद्य उ न द ति प्रोक्तः पित्रावाहनकर्मणि॥ इति मे ब्रह्मयेना ब्रह्मावाद्याः पितरः स
 दाः॥ २१ ॥ कव्यवालो नलः सोमो यमश्चैवार्थमास्तथा॥ अग्निष्वात्ताः सोमपाश्च तथा बहिष
 दोऽपि च॥ २२ अथ यम तर्पणं॥ यमाय धर्मराजाय मृत्यवे चातकाय वावेव स्वनायकाय

यसर्वं न तद्वायव्यं च उद्वराय दध्राय नीलाय परमेष्ठिनो वृकोदराय चित्राय
 चित्रगुप्ताय चैनमः। योगी। यदि स्यात्जीवत्पितृक एव न्योदघातं तदा ये न्योवापि पि
 नादघाते न्योदघातं सुतः। सन्यस्तपतितपितृक विषयमेव तत्। तथा वपराशरः।
 वृक्षोतीर्थं च सन्यस्तताते च पतिते तथा। येन्य एव पिता दघाते न्योदघातं सुतः॥
 काष्ठाजि निः॥ नातिमात्रे जले स्थित्वा चिंतयन् नृदमानसः। आगच्छंते मे पित्रो रो
 यन्ते चेता न्ययो जलीन्॥ २०॥ पितृणां मंत्रस्थानां मंत्रस्थादक्षिणा मुखः। वीची
 जलां जलीन् नृदघादुच्चैरुच्चरतं बुधः॥ सुमंतः। आकारो उक्तिपे द्वारि जलस्थो दक्षि
 णमुखः। पितृणां स्थानमाकाशो दक्षिणादिकुतथैव॥ योगी। मंत्रैस्तु देयमुदके पि
 तृणां प्रीतिवर्द्धनेः। उदीरतामं गिरस आश्रयं चित्पूजं मित्यपि पितृन्य इति ये वै ह मधु
 माता इति च्यवः। पितृध्याय न प्रसिद्धे द्वै उपनमं नान्यथा कर्म। तस्य वमिति च विवे
 ततः प्राज्ञ विरागतः॥ नमो वदति जह्या विवृतो माता महानपि। तर्पयेदान् रास्याथ

धनं रममास्थितः॥ उदीरतामं गिरस आश्रयं उत इति च्यवः। पितरो देवतास्त्रिष्टुप् कृषिः
 शंख प्रजापतिः। ऊर्जं वहंती प्रजापत्यर्था विष्टेवता विराट्॥ पितृन्य इति ये वैति पितरो देव
 तादयोः। कृषिः प्रजापतिः पूर्वा विराट् त्रिष्टुप्तयो त्तरा। विष्टे देवा देवतास्य गायत्री छंद इ
 ध्यते। कृषिर्गौतम उद्दिष्टो मधुवाता इति च्यवः। नमो वः पितृदेवतं प्राजापत्यार्थ एव
 वा गायत्री उच्यते छंदो विनियोगे सुतप्यो। इत्येत्काश्रद्धा नश्य मंत्रैरे निस्तुतप्य
 येत्॥ पितृणां तर्पणं कर्ममाह॥ सत्यव्रतः। पितृन्यः प्रत्यहं दघातं तो मातृन्य एव च।
 ततो माता महानां च पितृव्यस्या सुतस्य च॥ १००॥ सत्यतपाः। पितृणां तर्पणं पूर्वं माह
 णां तदनंतरं॥ ततो माता महानां च पितृव्यस्या सुतस्य च॥ मू। विः। पित्रादित्रयपत्नी
 नां पृथक् देयं ततो जह्या। ततो माता महानां च पितृव्यस्या सुतस्य च॥ व्यासः। पितृपि
 ती महान्यो नमा नृदघातं था जलिं पिता मद्योः स्वचटन्यां माता महकुलेततः॥

इत्याद्यनेकवचनपर्यालोचनयापिज्ञाद्यनेतरमेवमाद्यमातर्पर्याणं॥ततोमातोमह
तर्पर्याणं॥स्मृत्यंतरे।प्रत्यवायश्रवणाच्च।अंतर्मतिमहाकृत्वामाद्यण्यःप्रयच्छतितर्प
णं।पिडदानेनानरकेसुखगच्छति॥राखः॥पूर्वस्वैराज्ञातीनांऊर्यादुदकतर्प
णं।सुखसंबंधिवधूनांततःऊर्यानुतर्पणं॥योगी।माउलंमाद्यश्चसांवेवमाउला
नां।पिडश्चसां।दुहितरंस्वसारंयश्चिष्यविगज्ञातिबंधवान्॥नामनिस्तुस्वधाकारे
स्तर्पयेदनुपूर्वशः॥बोधयनः॥शर्मांतं ब्राह्मणस्योक्तं वर्मांतं क्षत्रियस्य च।गुप्तां
तं वैवविद्यस्पदासांतं रुद्रजन्मनः॥चतुर्लामपिवर्त्मानं पुत्राणां पिडगोत्रतः।पि
डगोत्रं कुमारिणामूढानापतिगोत्रता॥योगीश्वरः।सर्वसंन्याजलंदेयं नासर्वेण्य
एवच।गोत्रनामस्वधकारेतर्पयेदनुपूर्वशः॥काश्याजिनिः॥देवतानांपिडणं च
जलेदद्यात्कृत्वाजलिं॥असंस्कृतप्रमीतानांस्थलेदद्यात्कल्पुनः॥११॥तत्रमंत्रौ॥॥

१८

मस्यपुत्राणात्॥येबंधवाअबंधवाअन्यजन्मनिबंधवाः।तद्विभक्तिविलायांतिय
आस्मत्तोचिर्वाञ्छति॥नरकेषुसमस्तेषुयातनासुचसंस्थितातेषामाप्यायनंदेयं
सलिलंदीयतेमया॥१३॥तथावस्त्रनिपीडनमंत्रः॥येवास्माकंजलेजाताअपुत्रात्रा
गोत्रिणोमृताः।तेगर्ह्यंतिमयादत्तंवस्त्रनिःपीडनोदकं॥१४॥वस्त्रशब्देनवस्त्रैक
देशोन्निधायते॥वसिष्ठः।नास्तिक्यन्वाधस्तास्तुनतर्पयतिवैपितुन्॥पिबंतिदेह
निःश्रावपितरोस्यजलार्थिनः॥१५॥दक्षः।स्नात्वाचामेघराविप्रःपादोरुह्याजलेस्थले
।उच्योरप्यसौष्ठवस्ततःकार्यंक्षमोचवेत्॥१६॥स्मृत्यंतरात्।स्नानमानवमनंदा
नंजघ्नेहोमंनतर्पणं।नोजनेनविनादत्तं बर्हिर्जानुचनिकल्पयत्॥विकरेपि
उदानेनतर्पणंनोजनेतथा।इतेआचमनंजोक्तं दर्शन्यागोविधीयते॥ऊशि
कः।पवित्रस्यउनाशोन्विमाचोतेपिकदान्वनापिदणान्तर्पणोत्पाज्यमेधधर्मःस

नातनः॥ व्यासः॥ यः स्नानवस्त्रेण मुखं विमृज्यते स्नात्वा नखादंतिव दंतधानं॥ अ
 न्योन्यपृष्ठेन पदौ पतिप्यते स्मृतो वै कृत्वा प्रजहाति सत्त्मीः॥ २० व्यासः॥ न घामस्त
 मिते स्नानं वर्जनीयं सदा बुधैः॥ न घां स्नात्वा न दीनान्या न प्रशंसेत धर्मी॥ २१
 योगी॥ दत्ते स्नानेन कुर्वीतात्मा पित्रोस्तु जीवतोः॥ पुत्रं कुर्वन्निरावष्टु पुत्रं रुजते जी
 विरत॥ न ज्ञेन न स्य ये मध्यमं सर्वे न घोरं रजस्वालाः॥ तास्तु स्नानेन कुर्वीत वर्जयित्वा
 सप्त मुद्रां॥ गंगा च यमुना चैव ह्यक्षया च सरस्वती॥ रजसानां निज्यते येन
 न्येन दमस्कृताः॥ योगी॥ प्रथमं कर्कटे देवी च हंगं गंगारजस्वला॥ सर्वा रक्तवहा
 नघः करतो यां बुवाहिनी॥ कर्कटादौ रजो दुष्टा गोमती वा सरत्रयं॥ चंद्रनागसती
 सिंधुः सरयू नर्मदा तथा॥ उपाकर्माणि चोत्सर्गप्रित स्नाने तथैव च॥ चंद्रसूर्य्यदे
 वै वारजो दोषो न विद्यते॥ धनुः सहस्राण्यष्टौ उगतिर्यासीन विद्यते॥ न तन्निदीरा

व्यवहागर्तस्ते परिकीर्तिता॥ व्याघ्रः॥ अनावेकपवापीनाम न पायि पायो न तां॥ रजो
 दुष्टे निषयसि ग्रामे जागे न दुष्यति॥ धनुश्च उष्करं॥ प्रत्यावर्त्तेद के स्नानं वर्ज्यं न घा द्विजा
 तिभिः॥ तस्यो रजकतीर्थं उदराहस्तेन वर्ज्येत॥ योगी॥ त्रिशतफलदानघोयाः काश्चिदस
 मुद्राः॥ समुद्रगास्तु पक्षस्य मासस्य सारितां पतिः॥ मरीचिः॥ चूचिस्तु मुधतं वापि शीतमु
 क्षमथापि वा॥ गंगे पयः पुनात्यां शुपापभा मरणं तिकं॥ त्रिभिः सारस्वते तोयं पेत्वा हेन
 उयामुनं॥ सघः पुनाति गंगेयं॥ दर्शना देवनामुदं॥ गंगा दिनदी स्नानमंत्राः॥ ब्रह्मपुरा
 णात्॥ अथ कस्य ऊटो दूते गौ नमस्या घनाशिनि॥ सप्त धमसागरं याती गोदावरिनमो
 खुते॥ इह जन्मनि पूर्वस्मिन्मया यमुकतं हतं॥ तत्सर्वं प्रकृता मे उगोदावरिनमो खुते॥
 इति गोदावरिनमस्कारमंत्रौ॥ पुराणत्॥ विष्णुपादाग्रं सं चूता गंगे त्रिपथगानि॥ धर्म
 देवति विख्याता पापं मे हरजाह्वि॥ अर्द्धया धर्मं संपन्नै श्रीमते देवि जाह्वि॥ अमृतं ना
 बुना देवि नागरस्थि पुनाउमां॥ अथ करतो यानमस्कारमंत्रः॥ करतो ये सदानि रे चि

रस्तेष्टातिविश्रुते। आसीवयसि पापो धान् पापं हरकरो ज्ञवे॥ अथ कौशिकी॥ गाधिरा
 जसुते देवि विष्णुमिबुमुनेः स्वस्मा। रुचीकना ये सन्ध्या र्थे पापं मे हरकौशिकी॥
 द्वे देवि सरिता नाथ त्वे देवि सरिता वरे। उच्योः संगमे स्नात्वा मुंच्यामि दुर्तानि
 वि॥ अथ लोहित्य समुद्र स्नान मंत्रः॥ ब्रह्मपुत्र महा नाग संतनोः कुलवर्द्धनः।
 अमोघ गर्ज से चूत पापं लोहित्य मे हर॥ अथ सागर स्नान मंत्रः॥ अग्नि श्यते ज्ञो
 म् उच्यते देवारे तोष्म विष्णो र मृतस्य नात्तिः॥ एतन् ब्रह्म न पाउव सत्य वाक्यं॥ २०
 ततो वगाहेत पतिं नदीनां॥ आजन्म ज्ञातमा हसं यत्पापं कुरुते क्वचित्। मुच्य
 ते सर्व पापेनः स्नात्वा वै वलवणां नमि॥ अथ नर्मदा स्नान मंत्रोः॥ तत्र मस्य पुरा
 तो॥ आधेनमः पुण्य जले नमः सागर गामिनि। नर्मदे पाप निर्मये नमो देवि
 वरानने॥ नमोऽस्तुते मुनिगण सिद्ध सेविते। नमोऽस्तुते शंकर देह निःसृते। नमो
 ऽस्तुते धर्म चतौ वरानने। नमोऽस्तुते सर्व पवित्र पावने॥ जाबो लिः॥ अथ ह

अह तं तद्विजानीया सर्व कर्म सुपावनं॥ ईष धौ तं मरजकादिभ्यो तं मित्यर्थः। योगी ॥ १२
 वेता दतेना ईवासा नैक वासाः स्तुले जपेत्॥ न जीहो न न नीले न परिक्रिष्टे न वा जपेत्
 ॥ ३ काषायं केशव स्त्र च मलिनं केशू पिते। छिन्नायं चोपवस्त्रं वज्र छितं धर्म तो विदुः॥
 ४॥ विष्णु पुराणे॥ होम देवा अर्चना धसु क्रिया सुस्नान जो जन नैक वस्त्रः प्रवर्तते द्विजो वाच
 मने जपे॥ ५ शातातपः॥ सखा देवात्य रिचष्टु ना नि देवा वस्त्रितं एक वस्त्रं तु तद्विधा देवे
 पित्र्य च वर्जयेत्॥ ६ योगी॥ अन्नावक्षीत वस्त्रस्य पटस्त्रा जिने तथा। ऊत पंयोग पट वा
 द्विवासा येन वा ने वेता॥ ७॥ उत्तरीया ज्ञावेत्॥ धौत वस्त्रं स्याद् न जागे नोत्तरीयं कुर्याद्यदि
 न ववस्त्र परिधान समये तस्या ईजागस्य मंत्रवदुत्तरीय कृते नान्यथा॥ तथा च पारस्करः।
 एकं ये दासो जवति तस्य चोत्तरवर्गेण प्रच्छादयेत्ति॥ ८ जातुकलाः॥ वस्त्रं स्यात्तरीयं चा
 वातुं ध्यं गुलं च गुलं च उरं गुलं वास्तवे वा वस्त्रा कृति परि मंडले तदुत्तरीयं कुर्याद्वस्त्रं वी
 वरं वा॥ ९॥ नीवीषध स्थिता दर्जाः तथा धौतं शिरः स्थितं। उपवीतं तथा कर्तेनापवित्रं सदा शु

नि॥कटिस्थं उच्यते पुरीषं येन वाक्यं ते मूत्रं च मैथुनं वापिन तदस्त्रं शुचिं च वेत् ॥२॥ एकपा
 साजपेयं सुयद् दत्ति जुहोति वा तत् सर्वं मसुरे जाणां ब्रह्मा जागमकदययेत् ॥१०॥ नो त्ररीय
 मधः कुर्यान्नोपरिस्थं मस्त्रावरं नातर्वासा विधायात्र वसेत वसनं बुधः ॥११॥ देव पित्र्ये स
 माचरेदिति पाठः ॥११॥ नमः स्यान्मलवदासानमः कोपीनकेवलः ॥ अकृष्टो नो त्ररीय सु
 दिक्छो वस्त्र एव च ॥२॥ नमः स्मृतः पटस्वडो वस्त्रस्याद्दपटस्तथा ॥ श्रोतं स्मर्तं तथा कर्म
 न नमः श्रितये दिति ॥१३॥ परिधानाद्दहिः कक्षा निवदाद्यासुरी च वेत् ॥ धर्मिकं मणि वि
 द्द्विर्वर्जनीया प्रयत्नतः ॥१४॥ रातातपः प्रागयमुदेगं यं उद्धोतवा सुप्रसारयेत् ॥
 पश्चिमाग्रे दक्षिणाग्रे पुनः प्रहावने जगुः ॥१५॥ परिक्षयनं वै वासं उत्ररीयं च मन्त्रतः ॥ दि
 राचमे द्विजो वस्त्रे क्षीते विपरिक्षयन ॥१६॥ तत्रापूर्वग्रहो मन्त्रो ॥ परिक्षायशो धास्ये दीर्घा
 यत्वा यत्र दक्षिणमिः ॥ राते जीवामिशरदः पुरुषि रायस्यो षमन्निमैव यिष्ये ॥१७॥ अथो
 त्ररीयं ॥ यत्र सामाघावा पृथिवीयः ॥ डाट्टहस्यती ॥ यत्रो न गम्यमा विदधतो मा प्रति
 पद्यतां ॥ इति आचारप्रदीपे वस्त्रविधिः ॥ स्मृत्यंतरात् ॥ दर्शपाणिः प्रकृष्य तन्मध्या

दिप्रदीपवत् ॥ श्रीकामः पुष्टिकामस्तु यथेष्टं तिलकं चरेत् ॥१॥ नासामूलं समारन्यवंशं प
 त्रनिजं शुभं वंशकामो द्विजः कुर्यात्तिलकं चरेत् ॥२॥ नपादुक् स्तोनादरे निजलेवा
 वलोकयन् ॥ न प्रारतः शिराः कुर्यात्तिलकं धर्मसाधनं ॥३॥ अंगुष्ठः पुष्टिदः प्राक्तो यशस्या
 मध्यमानवतो अनामिका त्रियं दद्यात् मुक्तिदद्यात् दक्षिणी ॥४॥ एते रंगुलिने देसुकारयेत्
 न रेवः स्थितो ॥ श्रीनगवानुवाच ॥ ललाटे केराव विधा न्ना रायणमथोदरे ॥ माधवे हृदये न्य
 स्त गोवर्धकं कंठे रूपके ॥५॥ विष्णु च दक्षिणे ऊहोतडुजे मधुसूदन ॥ त्रिविक्रमं कर्णमूले वाम
 ऊहोतवामनं ॥६॥ श्रीधरं च हृषीकेशं वामयोर्बाहु कर्णयोः ॥ पद्मनाभं पृष्ठदेशे कुजं दा
 मोदरं तथा ॥७॥ वामुदेवं स्मरेन्मृद्वितिलकं कारयेदिति ॥ सत्यव्रतः ॥ गोमती तीरं सं
 तां गोपी वापि समुद्रवां ॥ मृदं मृद्वि वहेद्यस्त्रं सर्वपापप्रमुच्यते ॥ स्मृत्यंतरात् ॥ उद्धमपे
 दि मृदाशुन्नो ललाटे यस्य दृश्यते ॥ चांडालोपि विशुद्धात्मा प्रज्य एव न शंसयः ॥२॥
 ब्रह्मांडपुराणे ॥ यागो दानं जपो होमः स्वाध्यायपिटतर्पणं नेस्मी नवति तत्सर्वं उद्ध
 पुष्टं विना कृतं ॥१०॥ अशुचि वाप्येनाचारो मनसा पापमाचरेत् ॥ सुचिरं वचनं च

मूर्धं पुं क्वं कितो नरः ॥११॥ व्यासः ॥ जाद्वीतीरसं नृतां मृदं मृद्विनित्रियः ॥ विनित्रि
 रूपं सोऽर्कस्य तमोना शायके वलं ॥१२॥ ब्रह्मा उ ॥ श्यामं शान्तिकरं प्रोक्तं रक्तवचनकरं
 नवेत् ॥ श्रीकरं पीतमित्याहुर्वेक्षं चेतमुच्यते ॥१३॥ उर्ध्वपुं क्वं द्विजः ॥ ऊर्ध्वं द्वित्रयस्तु विपु
 पुं क्वं ॥ अर्धं चंद्रं च वैश्यस्य वर्तुलं मृदु जातिषु ॥१४॥ उ ॥ दक्ष्या शान्तीं शालय मध्यः श्या
 नदर्शनात् ॥ दृष्ट्वा दोषो न लिप्यते लवादे तिलकं नवेत् ॥१५॥ उर्ध्वपुं क्वं विपुं पुं च दयवाक्ष
 रये द्विजः ॥ उर्ध्वपुं क्वं विपुं पुं स्यात् त्रिपुं पुं नोर्ध्वपुं क्वं ॥१६॥ इति उपाध्यायनागदेव २५
 विरचिते श्यामारप्रदीपे तिलकविधिः ॥ अथ प्रातः संध्याविधिः ॥ व्यासः ॥ प्रातः संध्या
 सनक्षत्री मध्याह्ने स्नानं कर्म्मणि ॥ सादित्यां पश्चिमी संध्या मुपासीत यथा विधिः ॥१॥ अ
 थायम्य ऊर्ध्वं श्युक्तं आसने समुपस्थित करं संपुटं कं कृत्वा संध्या मिच्छे समाचरेत् ॥२॥
 नवायं पुंडरीकाक्षं मत्पाद्यं शान्तये ॥ ब्रह्मावाप्त्यै प्रातरघं संध्या वंद्या मुपास्महे ॥३॥

इत्तं कृत्वा उ संल्यं ऊ शानादापाणिना न घां नदी स्थतो ये तु गृहे वा मक्त्वा स्थितैः ॥ त्रिभिर्व्याहु
 तिमंत्रैस्तु प्रत्येकं मित्यति श्रुतेः ॥ गायत्र्या उ ततः ऊर्ध्वं दक्षिणे कं उ त ऊरुः ॥५॥ अथ जेडुर्ध्वः
 स्वरिति सा विद्या शिखां स्पृशेत् ॥ इति ब्रह्ममुखे मंत्रैरभिषिंचंति य द्विजाः ॥६॥ ते ब्रह्मसदनं
 यांति तस्मात्तैः परिमाजयेत् ॥६॥ व्यासः ॥ उर्ध्वं चर्चन्यस्य द्रुये चुर्वः ॥ सिरसि विन्यसेत् ॥ स्वरिता
 दं शिखाया उ गायत्र्याः प्रथमं पदं ॥७॥ विन्यस्य कवचे विद्वान् द्वितीयं नेत्रयो न्यसेत् ॥ तृ
 तीयं नास्रविन्यास एष न्या सोमनाशनः ॥८॥ अकारं नानि दे शो उ उकारं ब्रह्म दये न्यसे
 त् ॥ मकारं मूर्द्धि विन्यस्य एष न्या सोविमुक्तिदः ॥९॥ चर्चो कं पादयो न्यस्य चुर्वो कं उ ज
 नुनि ॥ स्वरौ कं मुरुदे शो उ जठरे तु महस्तथा ॥ जनलोकं कं ठ दे शो मुखं विवेत पस्तथा ॥
 १०॥ सत्यं शिरसि विन्यस्य एष न्या सोमहाफलः ॥ दक्षः ॥ गायत्र्याः फलदा वर्णान्यस्ताः स्फ
 ः स्वरं कर्मसु ॥ तत्कालं विन्यसेत् तस्मात्पादां गुणुह्ये द्विजः ॥ सकारं गुल्फं दे शो उ वि
 कारं जघनो न्यसेत् ॥ जानुद्वये च उकारं विकारं मुरुदे शके ॥११॥ रेकारं विन्यसे

दुह्येणीकारं विंगकेन्यसेतायकारं कटिदशेउ नकारं नानिर्मंडले ॥१४॥ गोकारं जठरे
 योगीदेकारं स्तनयोर्न्यसेत ॥ वकारं दूदये प्राज्ञः स्पर्कारं कंठ एव च ॥१५॥ धीकारं वदने
 विप्रोमकारं तालुकेन्यसेत् ॥ हिकारं नासिकाग्रे उधिकारं नयनद्वये ॥१६॥ योकारं उ
 च्छ्वोर्मध्ये द्वितीयं उललाटके ॥ पूर्वानने उ नःकारं प्राकारं दक्षिणानने ॥१७॥ ॥
 योकारं पश्चिमे वक्त्रे दकारं चोत्रे मुखे ॥ विन्यसेन्मूर्ध्नि याकारं व्यजनं सर्वतो न्य
 सेत् ॥१८॥ आपो गुह्येन्यसेज्योतिश्चक्षुष्यं थरसो मुखे ॥ अमृतं ज्ञानोर्ब्रह्म द
 येनूः पदेन्यसेन् ॥१९॥ भुवर्नजो ललाटे स्वरोंकारं मूर्ध्नि विन्यसेत् ॥ एवेकं वा २६
 शिरोन्यासं सर्वपापैश्च मुच्यते ॥२०॥ गायत्री च क्षरो मालो साक्षस्त्रकेर्मंडले ॥ र
 क्तवस्त्राय उर्वकां हंसवाहनं संस्थितां ॥२१॥ ब्रह्माणी ब्रह्मदेवत्या ब्रह्मलोकनिवा
 सिनी ॥ आवाहयाम्यहं देवी मायां ती सूर्यमंडलात् ॥२२॥ उंकारं स्पर्कपि ब्रह्मा परमा
 मायदेवता ॥ गायत्री च नवेच्छंदो ॥ नियोगः सर्वकर्मसु ॥२३॥ व्याहृतीनां उ स

नो उ स पानां रूपिर्देवतमुच्यते ॥ छंदो विनियोगश्च कथितो धर्मपारंगैः ॥ विश्वा
 मित्रो जमदग्निश्चरद्वाजो थगोतमः ॥ अत्रिवक्त्रिष्ठः कश्यपो मुनयः सप्तकीर्त्तिताः
 ॥२४॥ योगी ॥ अग्निर्वीर्युस्तथा दिव्यो बृहस्पतिर्जलाधिपो ॥ ईशश्च विश्वदेवाश्च दे
 वताः समुदाहृताः ॥२६॥ गायत्र्यस्त्रिगनुष्टुप् छंदो तीपंक्तिरेव यो ॥ त्रिष्टुभ्रजगती
 च वेवच्छंदो स्पेता नि सप्त वि ॥२७॥ प्राणनायकमनसैव विनियोग उदाहृतः ॥ एता
 स्त्र व्याहृतीः सप्त यः स्मरेत्प्राण संयमे ॥२८॥ उपासितं न वेत्तेन विश्वे भुवन सप्त
 कांतस्य विदित्येतस्य विश्वामित्र रूपिः स्मृतः ॥२९॥ सविता देवता छंदो गाय
 त्र्यग्निर्मुखे ततः ॥ प्राणायामे द्विके कार्ये विनियोगविधिः स्मृतः ॥३०॥ योगी ॥
 उमापो ज्योतिरित्येषमंत्रो वै तैत्तरीयके ॥ तस्य प्रजापतिश्चार्षयश्च जुष्टा छंदवज्जि
 तं ॥३१॥ ब्रह्माग्निर्वीर्युस्तस्यैव देवताः समुदाहृताः ॥ प्राणस्यायमने चैव विनियो
 ग उदाहृतः ॥३२॥ अथो नमो नगवते वासुदेवाय मंत्रतः ॥ परिहिते पुरुषे न

समंतात्प्राणमच्यसेत् ॥३३॥ तथा च कात्यायनः ॥ रक्षयेद्वारिणात्मानं परित्तये स
मंततः ॥ प्राणायामत्रयं कुर्यात्संध्यासु वतिस्रश्चपि ॥ सूर्यश्चमेति मंत्रस्य कृपिना रा
यणां स्मृतः ॥ देवः सूर्येऽनुष्टुपं दानियोगप्रारानेमतः ॥३५॥ प्रातरनेन मंत्रेण च
निमं च जलं पिवेत् ॥ तथा च शौनकः ॥ सायमग्निश्चमेत्सत्त्वा प्रातः सूर्येऽपि पः पि
बेत् ॥ आपः पुन उ मध्याह्ने तत्रा च मनमाचरेत् ॥३६॥ आपो हिष्ठेति सूक्तस्य सिंधु
द्विकृषिः स्मृतः ॥ आपो वै देवता छंदोगायत्री मार्जनं स्मृतं ॥ वैजवापायनः ॥ आपो
हिष्ठेति सूक्तेन दर्जे मार्जनं मार्जनमाचरेत् ॥ यस्य ह्यथायेति जलं सकृदां प्रति
पेत्य धः ॥३७॥ नारायणः ॥ रुजं ते माज्जनं कुर्यात्प्रादा ते वासमाहितः ॥ च स्या ते श
वा ऊया दृषीणामतमीदृशः ॥३८॥ ब्रह्मा न धीतीर्थं दू देवाथ नाजने मन्मये पि
च ॥ अदुवरेथ सो वत्सराजतेदारु संजवे ॥३९॥ रुवापो वामहस्तिवा संध्योपा
स्ति समाचरेत् ॥ क्षारा न्यक्तेन तोयेन मार्जनं स्याद्विगर्हितं ॥ पितरो न प्रशंसति

२३
२६

न प्रशंसति देवताः ॥४०॥ सुमित्रियादु मित्रियायजं षा द्वे प्रजापतिः ॥ रुषिरापो देवताश्च
आदा नक्षत्रयोर्मते ॥४१॥ सुमित्रियेति यादाय जलं दुमित्रियाक्षिपेत् ॥ जलहीने स्थ
ले विप्रः शस्त्रमेष द्विष्यतः ॥४२॥ उपदायास्तु रुषयः प्रजापत्यन्विशारिदाः ॥ देवश्चा
पो अनष्टुष्टु दः प्रक्षिपेद्वि नियोजकः ॥४३॥ जलपूर्णं तु न्युलकं ० नासिकाग्रे विध
त्य च प्राणिनिधु उपदापठित्वा तज्जलं क्षिपेत् ॥४४॥ कृतं च सत्त्वं चेत्यधमर्षणं रुषिरु
च्यते ॥ जावन्नशो देवो नुष्टुष्टु दः प्रक्षेपकं मीति ॥४५॥ कृतं चेति मंत्रेण सत्त्वं पूर्वव
क्षिपेत् ॥ पश्चाज्जलैः स्मृतीनां सात्वोचनं च सकर्षकं ॥४६॥ योगी ॥ गृहीत्वा पाणिना
वारिस्वशाखा क्ताम् च जपेत् ॥ विच्रया नासिकाग्रे उ निरुद्धः प्राणमारुतः ॥४७॥
एवं उपपाय्य चात्मानं उपदां चोद्यमर्षणं ॥ जुष्टातो यं परिक्षिप्य उपस्थ रीतथा पुनः
॥४८॥ व्यासः ॥ करा न्यो तोयमादाय गायत्र्या चान्निमंत्रितं ॥ आदित्या निमुखस्तिष्ठेत्स्त्रिः
क्षिपेत्संध्योदयोः ॥४९॥ मध्याह्ने उ सकृदेव क्षिपेत् ॥ यं द्विजातिभिः ॥ उदकं ह
कारणमाहाकार्यपः ॥ विंशको द्यामहावीरामं देहानामराक्षसाः ॥ उद्यादाराण

वाराः सूर्यमिच्छंति स्वादिभुं ॥ ५१ ॥ ततो देवगणाः सर्वे रुषयश्च तपोधनाः ॥ ३ ॥ उपास
 ते सदा संस्थां प्रक्षिपंत्य दकां जलिं ॥ ५२ ॥ दह्यंते तनते दैत्या वज्रीचूनेन वारि
 णा ॥ ५३ ॥ तस्मात्कारणाद्विप्राः संस्थां नित्यमुपासते ॥ ५४ ॥ विष्णुपुराणात् ॥
 तस्मान्नृपे घये संस्थां सायं प्रातः द्विजः सदा ॥ ५५ ॥ उष्टं घयति यो मोहात् स याति न कंक्ष
 वं ॥ ५६ ॥ इत्येकप्रक्षेपकारणं ॥ पश्चाद्भूषयमा वित्री प्रदक्षिण्य विवर्त्तनं ॥ ऊ
 र्यात्तो ये न नासा नक्षुः श्रोत्रमपस्पृशेत् ॥ ५७ ॥ अथ सूर्योपस्थानं ॥ स्मृत्यंतरात् ॥ हस्त
 न्यास्वस्तिकं लवा प्रातः स्तिष्ठेद्दिवाकरे ॥ मध्याह्ने च रुद्रं बाहूसायं मुकुलितौ करौ ॥
 उद्वयं तमदुत्यं च प्रस्फुल्लवोरुषिः स्मृतः ॥ देवः सूर्यस्तथा तुष्टुपूगाय त्र्योछंदसी स्म
 ते ॥ ५८ ॥ चित्रं कुंसागिरसश्च रुषिः सूर्योऽपि देवताः ॥ त्रिष्टुछंदसस्तत्र कुर्वेदध्यां जाय
 र्वणो मुनिः ॥ ५९ ॥ सूर्यश्च देवता छंदः पुरोहि गिति शब्दं न नियोग एवमंत्राणामुपस्था

२७

ने रयोर्मतः ॥ ५९ ॥ व्यासः ॥ अथोद्वयं तमदुत्यं चित्रं तत्र कुर्वित्यपि ॥ तिष्ठेद्दिवाकरे प्रातः सा
 सायं मध्याह्ने एव च ॥ ६० ॥ ते जोसीति परमेश्वी प्रजापतिरुषिः प्रजातिरुषिर्यजुः ॥ आज्यं देवश्च
 गायत्र्या आवाहने नियोज्यते ॥ ते जोसीति तपे नमंत्रं गायत्र्या वाहने द्विजः ॥ रुषिस्तु यस्य
 विमलः परमात्मा न देवता गायत्री च न वेछंदो नियुक्तमोक्षकांक्षिणं ॥ ६१ ॥ गायत्र्ये
 कं पदीत्यादि गायत्र्या प्रार्थनं न्यरेत् ॥ नमस्त इति उर्याय नमस्तुत्यं जपे च ते ॥ ६२ ॥ अथ जप
 लक्षणं ॥ तत्र योगी ॥ उंकारं पूर्वमुच्चार्य च नुवः स्वस्त्यैव च गायत्री प्रणवश्चाते जपो ह्ये
 व उदाहृतः ॥ ध्यायेत्तमनसामंत्रं जिह्वोष्ठौ न विचालयेत् ॥ न कं पयेच्छिरो ग्रीवां देतां नेव
 प्रकाशयेत् ॥ ६४ ॥ तत्र कारणमाह ॥ यक्षराक्षसचूतानि सिद्धविद्याधरा गणाः ॥ हरं तिष्ठ
 सचेयस्मात्तस्माद्भुजं उकारयेत् ॥ ६५ ॥ विधिर्यज्ञाजपो यज्ञो विशिष्टो दशनिर्गुणः ॥ उपो
 सुः स्याच्छतगुणः सहस्रो मानसः स्मृतः ॥ ६६ ॥ तत्रोपांशुमानसयोर्लक्षणं ॥ विना शब्दं

जपोयस्य बलजिह्व द्विजलदः। उपांशुतं जपं प्रादु मनसामान संबुधः॥६८॥ पूर्वो संधाज
 पेतिष्ठ सावित्रीमा के दर्शनात्। पश्चिमां उ समासीन सम्यगाहं विज्ञावना॥६९॥ अथ ज
 पमात्रा लक्षणं॥ अरिष्ट पत्र जीवश्च रोख पद्मो मणिस्तथा। उरो ग्रंथिश्च रुद्राक्ष उत मे
 योत्र मन्त्रम्। रोत्रं ॥७०॥ ब्रह्मा। अष्टोत्तर शतं कु र्य च उः पंचा शिका पि वा सप्त वि
 रा निका कार्या ततो नैवाधमा हि ताः॥७१॥ अद्भुतं समरे ध्या श्य परिपूर्ण न वा दृढ निश्च
 ता ग्रंथिता व्यंगा अन्योन्यं श्रुति वक्त्रिताः॥७२॥ स राखा यं बलाया उ नृ टिता ग्रंथिता
 तथा। छिन्न सत्रेषु ग्रंथिता पाषाणस्था पुरातेनी॥७३॥ माता दुः स्वप्नदा यिनो ग्रंथि २-
 तानं घतं तुषु। स्कां दे। तर्ज न्या नस्य रै क्त्वं कं पयेन विद्ध न येत्॥ अंगुष्ठस्य उ म
 ध्यस्थ परिवर्त समाने रत्न॥ मध्यमा कषणं त्रि स्याः। सर्व सिद्धि प्रदायिके॥ नान्या
 गुणि निराकर्षे नन खे सुतथा स्य रोत्॥ इश्वर उवाच॥ उच्छिष्टा वा विकर्म स्थः
 संलिप्तः सर्वपातकैः। नासौ लिप्यति पापे न रुद्राक्षस्य धारणात्॥७७॥ रुद्राक्षं कंठ आ

तिर

बध्यमानोपि म्रियते यदि। सोपिरु उपदेयाति किं पुनर्मनुषादयः॥७८॥ लक्ष्म उद
 र्शने पुण्यं कोटि र्वति वासनात्। दशकोटि सहस्राणि धारणाद्यनते फल्ये॥७९॥ लक्ष
 कोटि सहस्रस्य लक्ष कोटि शतस्य वा। जपे बलं नते पुण्ये नात्र कार्य विचारणा॥८०॥
 अनावेद्यं क्षमा लायाः कु राग्रथा अपाणिना जप एव हि कर्तव्य एकाग्र मन सा सना॥
 कृतो ज्ञानो कसौ प्रातः सायं बाधो मुखो करो। मध्यतनु करा न्या उ जप न्याय उदाहृताः॥
 ॥८१॥ अथ जप गण प्रकारः। दक्षः। अनामिकाया यो मध्य स्तस्मा दधः क्रमेण उ। तर्ज
 न्या दो ज पां ते च अक्ष मा ला करे स्थिता॥८२॥ अंगुल्यग्रेषु यज्जपे य जप्ते मेरु ल
 क्षणे। असंख्येन उ यज्जपे त सर्व निः फलं न वेत्॥८३॥ तत्र मेरु लक्षणे॥ मध्यमा
 दिद्वयं पर्व जप कालेषु वर्जयेत्। एवं मेरु विज्ञानी यादृषितं ब्रह्मणा स्वयं॥८४॥
 अथ जप संख्या फलं कृतिः॥ योगी। सप्तावर्ता पुना देह दसन्तिः प्रपयेद्विंशं॥
 अष्टाविंशं। अष्टाविंशति सा न्यस्तानयते इश्वरा लयं॥ अष्टोत्तर शतं जप्त्वा तार

ये जन्मसागरात् ॥ ८ ॥ पव्यासः ॥ दशनिर्जन्मजनितं शतेन वपुराकृतं । विजन्म
 जंसहस्रेण गायत्री हंति किञ्चिषं ॥ ९ ॥ द्वायुजक्षोदिनं तिष्ठे रात्रिनीत्राभ्युसूयते
 काजह्वासहस्रगायत्र्याः शुद्धिर्ब्रह्मवधादृते ॥ १० ॥ सर्वेषां चैव पापानां शूकरे स
 मुपस्थिते । दशसहस्रिबो न्यासो गायत्र्याः शौचनं परं ॥ ११ ॥ गोघ्नः पितृमातृ
 ह्येच्छाणरागुरुतल्यगः । ब्रह्मस्वदायहारी वयश्च विप्रः सुरापिबेतु ॥ १२ ॥
 गायत्र्याः शतसाहस्रैः पूतो न वति मानवः ॥ मानसबाचिकपापविषयका
 यिके महाप्रायश्चित्तप्रवणान् ॥ यो धीने हन्य हन्ये तां त्रिणिषाणि मानवः । स ब्रह्म
 परमन्यति बायुः पूतः समूर्तिमान् ॥ १३ ॥ योगी ॥ तस्मीमासीनश्च जपं चांडलप
 तितादिकान् । दृष्ट्वा तान् बायुपस्यत्र्येनाध्यस्त्वा वा विदुर्दृष्टिः ॥ १४ ॥ अथ जपनि
 वेधः ॥ गोचिलः ॥ नोदकस्थोजपेत्साक्षी गायत्रीवेदमातरं । अग्नित्रयमुखीय
 स्मात्रस्मादुक्त्या तां जपेत् ॥ १५ ॥ नार्द्रवासा जपं कुर्याद्दोमं दानं प्रतिग्रहं ॥

२२

सर्वतश्चाह संविधाद्बहिर्जानुवयकृतं ॥ १६ ॥ न पादापादमाक्रम्य न चैव हितथाकरो
 न वासमाहितमनानवसंश्रवयं न जपेत् ॥ १७ ॥ न वक्रामन्न च हसन्न पाश्वर्मवलो क
 यन्न । न पोथितो न जल्यै वैश्च न प्राचुराश्रितः ॥ १८ ॥ दृढहस्यतिः । मनः संहरणं शौचं मो
 नं मंत्रार्थं चित्तनं । अथ यत्नमनिर्वदो जपसं पत्रिहेतवः ॥ १९ ॥ अथ गायत्रीप्रशंसा । यो
 जी । गायत्री यो न जानाति तृथा तस्य परिश्रमः । एकतश्चतुरो वेदा गायत्री चैकतः समा
 ॥ न तथा वेदजापेन पापनिर्हरति द्विजः । यथा सा वित्री जापेन सर्वपापेषु मुच्यते ॥ २० ॥
 गायत्रीमात्रसारोऽपि वरं विप्रः स यं चितः । नायं विश्व उर्वदाः सर्वाशी सर्वविक्रयी ॥
 १०० ॥ विश्वतश्च दुरित्युपि नो मनाथो देवता । विश्वकर्मविशुद्धिदः उपस्थाने विनियोगः ।
 ॥ १०१ ॥ इच्छंस्मत्वा कृषिच्छंदो विश्वकर्मनश्च दुरित्युत्थं । जघ्ना प्रदक्षिणा कुर्यादेकं चक्रमि
 ति द्विजः ॥ १०२ ॥ उपविश्या सने पश्चात् कुर्यात्संपुवितो करो । देवा गाविति मंत्रं स्पृश्या मनस्य
 ति कृत्य निः ॥ १०३ ॥ वातो देवा विराट्छंदो योगी जपविसर्जने । करे नीरसमादाय दे

वागाविति मंत्रतः ॥२॥ निवेदयेत्तपःपूर्वप्रयोगस्तत्र कथ्यते। प्रातः संध्या गच्छते न गाय
 त्रजपतेन वा। साष्टनशतशंखेन ब्रह्मास्मात्प्रियतां रविः ॥५॥ स वि त्रे नम इत्युच्चा। गाय
 त्र्येकपदीति वि। उपस्था यन्वगायत्री नृचुवः स्व विसर्जयेत् ॥६॥ यदक्षरमिति प्राध्य
 संध्या देवी। त्रिद्विजो त्रमः। उत्तरे शिखरे त्यादिपठित्वा तां विसर्जयेत् ॥७॥ अंगिराः। उप
 होमप्रदानेषु पितृपितृदेवकेषु च। समाप्तेष्वावा मे द्विः प्रः सर्ववस्तुषु न क्षतो ॥८॥ २२
 पूर्ववच्च षडंगानि न्यस्य प्रातरग्निमान्। सूर्यप्रज्ञापति न्यायनम् उच्चाजले क्षिपेत्।
 १॥ आचार्यार्यवर्येण नागनाथेन धीमता। बद्धः संध्या विधिक्षोकेः स्रक्षे संस्त्रिद्यगृह
 तां ॥११॥ गद्यैः संध्या विधिवन्मिश्रि शूनं सुखबुद्धयेन पुनरुत्तता घषरां काका
 र्या विचक्षणे ॥१२॥ उ पुंडरीकाक्षाय नमः। उपात दुरितक्षया र्थं ब्रह्मावाप्ते प्रातः सं
 ध्यापासनमहं करीषे ॥१३॥ अथानिषेकमंत्रः। उ नृः उ नृवः उ स्वः उ नृचुवः स्वः तस
 वि तुर्वरेण नर्गो देवस्य धीमहि। धियो यो नः प्रचोदयात्। तत उ दकं उ नृचुवः स्वः

तस्य वि
 रिति नृविप्रक्षिपेत्। उ तस्य वि तुर्वरेण नर्गो देवस्य धीमहि। धियो यो नः प्रचोद
 यात्। इति शिखास्पृशने ॥ अथ षडंगन्यासः। उ नृः उ दयः उ नृवः शिरः। उ स्वः
 शिखा। उ तस्य वि तुर्वरेण कवरी। नर्गो देवस्य धीमहि नेत्रे। धियो यो नः प्रचोदया
 त्। अस्त्रं। अथ प्राणन्यासः ॥ अकारं नाचो। उकारं दूदये। मकारं मूर्ध्नि। अथ व्या
 दूतीन्यासः। उ नृः पादौ। उ नृवो ज्ञाननी। उ स्वः ऊरो। उ महः जठरं। उ नृनः दूदये।
 उ नपः मुखं। उ सत्यं शिरः ॥ अथ गायत्रीन्यासः। उ तकारं पादौ गुह्ययोः। उ स
 कारं गुह्ययोः। उ विकारं जंघयोः। उ उकारं जानुनोः। उ वकारं उवोः। रेकारं गुदे।
 एकारं लिङ्गे। यकारं कटौ। नकारं नाचो। गकारं उदरे। दकारं स्तनयोः। वकारं
 दूदि। स्यकारं कंठे। धीकारं मुखे। मकारं तालुदे रो। हिकारं नासिकायां। धिकारं
 नेत्रयोः। योकारं मूर्ध्नि। द्वितीयं तस्मै योकारं लेखाटे। नकारं पूर्वमुखे।
 प्रकारं दक्षिणमुखे। योकारं पश्चिममुखे। दकारं उत्तरे मुखे। यकारं मूर्ध्नि ॥

व्यंजनतकारं सर्वव्यापि। अथ त्रिरन्यासः॥३॥ आयोगुह्यं ज्योतिश्चक्षुषि। रसो
 वक्त्रं। अमृतं ज्ञानुनी। ब्रह्मरूपे। नूः पादयोः। नुवः नाभौ। स्वर्ललाटे। उंकारे
 मूर्ध्नि न्यसेत्। अथ आवाहनं। गायत्रीं च्छां रावालासां च्छां वक्रमंडलुं। सक्तं
 रक्तवस्त्रां च उर्वक्रां हंसवाहनं संस्थितं। ब्रह्मणी ब्रह्मदेवत्या ब्रह्मलोकनिवा
 नी। आवाहया म्यहं देवी मायाती सूर्यः। मंडलात्। उंकारस्य ब्रह्माक्षुषिः परमात्मा
 देवता गायत्री चंदः। सर्वकर्मरिने विनियोगः॥ सर्वकर्मव्याहृतीना विश्वामित्रः ३०
 जमदग्नि चरद्वाज गोतमात्रिर्व सिष्ठ कश्यपाः। अग्निर्वायु सूर्य बृहस्पति वरुण
 इ विष्णु देवा देवताः॥ गायत्र्युस्त्रिगनुष्टुप उज्जगत्य चंदं सितं सवि उर्वरे एष नृगो
 देवस्य धीमहि धियो यो न प्रचोदयात् इति विश्वाक्षुषिः सविता देवता गायत्री चंदः।
 आपो ज्योतिः प्रजापतिः। ब्रह्मा अग्निर्वायु सूर्यः। अनुष्टुपः प्राणायामः। उं नमो वासु

देवा येत्यात्मनः प्रदक्षि मुदकं क्षिपेत्॥३॥ उं नूः उं नुवः उं स्वः उं महः उं जनः उं तपः
 उं सत्तां उं त सवि उर्वरे एष नृगो देवस्य धीमहि धियो यो न प्रचोदयात् उं आपो
 ज्योतिरसो मृतं ब्रह्म नूः उं नुवः स्वरोमिति॥ प्राणायामत्रयं कुर्यात्। सूर्यश्च मेतिना
 रायणः सूर्यो नुष्टुप शाराने। सूर्यश्च मम न्यश्च मम पतयश्च मे न्यक्षते न्यः पा
 पे न्यारक्षतां यज्ञाया पापमकार्षं मनसा वा वा हस्ता न्योपद्रा मुदरेण शि श्या
 रात्रिस्तदवत् पञ्चयक्त्रिं विदुरित मयोऽइदमहमात्मतयो नो सूर्यज्योति बिजु हो
 मिस्वाहा। ततो द्विरन्यमनं। आपो ह्योपः सिधु द्वीप टचंगाय त्रं मार्जनं। आपो हि
 श्चामयो नुवस्तान उर्जे दधातन। महेरण य नृक्षसे। यो वः शिवत मोर सस्तस्य
 जाजयते हनः। उवाती रिवमातरः। तस्मा अरुगमामवो मस्य क्षया यजिन्वथ
 आपो जनयथावनः। इत्यदक प्रक्षेपः। समि त्रिया दुमि त्रिया यज्जघी। प्राजापत्य
 यैबु देवत्ये आदानं प्रक्षेपयोः॥ सुमि त्रिया न आ पठ पधयः सं उ दुमि त्रिया सस्ते

संतु योऽस्माद्वैष्टि यंच वयं द्विष्मः॥ दुपदादिवेति प्रजापत्यं सरस्वत्यापोनुष्टुप्
 द्वेपः॥ दुपदादिवमुमुवानः स्विनूः स्नातो मला॥ दिवपूतं पवित्रेण वाज्यमा
 पः शुभं उमिनसः॥ कृत्यं च सत्यं नेत्यस्या अर्धमषणकृषि जावत्तो देवता अनु
 शुभे दः प्रक्षेपे॥ कृत्यं च सत्यं वा नीदति पसो ध्यायत ततो रात्र्यजायत। ततः स
 मुद्रो अर्धवः समुद्रादर्धवा दधि। संवत्सरो अजायत। अहोरात्राणि विदध द्विष्ट
 स्यमितीव रात्री स्यान्विदमसो धातायथा पूर्वमकृत्ययत्। दिवं च पृथिवी चां तमि
 त्ममथोऽस्वः॥ ताता गायत्री मंत्रेण सूर्याया धित्रेय। उदकेन दक्षिणाना सा चक्षुः
 स्पर्शः॥ उद्वयमुदृत्यं प्रस्कणवः सूर्येनुष्टुप् गायत्रौ। चित्रं कुरु आंगिरसेः।
 सूर्यस्त्रिष्टुप् तच्चक्षुदृक्ष्यदुर्गार्थवर्णीः सूर्यपुरः उल्लिगुपस्थाने। उद्वयतमसस्य
 स्वः पश्यत उत रं देवं देवता सूर्यमंगन्मज्योतिः सप्तमं। उदृत्यं ज्ञातवे दमं देवं

३१

हंतिकेतवः दशे विश्वाय सूर्यं॥ चित्रं देवा। नामुदगादनीकं चक्षुर्मित्रस्य वरुणस्या
 नः॥ आग्राधावा पृथिवी अंतर्दिष्टं सूर्य आत्मा जगतस्तस्मिन् पश्य॥ तच्चक्षुर्देवहितं
 पुरस्ताच्छुक्रमुच्चरत् पश्ये मशरदः शतं जीवे मे शरदः शतं शृणुयाम शरदः शतं
 प्रव्रवाम शरदः शतं मदीनास्याम शरदः शतं। नृयश्च शरदः शतात्॥ तेजो सी
 ति परमेष्ठी प्रजापतिः॥ आज्यं देवत्यं यजुः आवाहने। तेजो सिञ्च कर्मस्य मृतमसि
 धामनामा सिञ्चिथ देवामनाधृष्टं॥ उरीयुपदस्य विमलकृषि परमात्मा देवता गा
 यत्री छंदमोक्षे विनियोगः॥ उगायत्र्यसेकपदी द्विपदी त्रिपदी च उष्य घपदसि न
 द्विपद्यसे नमस्ते उरीयाय दक्षिणा यपदाय पशोरजसे सा दोमा प्रपदिति। ततो गाय
 त्री जपः॥ उचूर्चुवः स्वः उत स विउर्वर एयं न गो देवस्य धीमहि। धियो न प्रचोदयात्
 विश्वतश्चक्षुः तच्चोवनो विश्वकर्म देवता त्रिष्टुष्टुस्थाने। उविश्वतश्चक्षुः तच्चोवनो
 श्वो विनो बाहुः कुरुत विश्वतस्यात्। सबाहुः स्याधमति सपतत्रैर्घावा चूर्मिजने रुदेव

या

कः॥ततःप्रदक्षिणा॥एकचक्रंरथेयस्यदिव्यकुनन्नुषितं।सर्जनंउत्सृजत।रघुर
 स्तोत्रादिवाकरः॥देवा मनसस्यतिवातो विराड्विमज्जते॥देवा गा उ विदे। निवागा
 उ मित मनसस्यत इमं देव यज्ञं स्वाहा वा ते धीः॥अनेन अष्टोत्तरसंख्या वै नः
 यत्री जपेन प्रातः संध्या गच्छते न श्री जगवान् ब्रह्मस्वरूपी सविता प्रीयतां॥उत्त
 वित्रे नमः॥ग्रायत्र्यस्येकपदी द्विपदी त्रिपदी चतुःपदपदास्ति न हि पद्यसे॥
 नमस्ते उरीयाय दर्शताय पदाय परोरजसे।ततो गात्री विसर्जनं॥उत्त
 ३२ उ वस्व रित्स्व दक्ष प्रहो पः।ततः संध्या प्रार्थयेत्।यदक्षरपदं च छे मा
 वाही नं उ यद्देवैत।तत्सर्वं क्षम्यतां देविकृत्य पप्रियुवादिनि॥ततः स
 ध्या विसर्जनं॥उत्तमे शिखरे देवि नृम्यां पर्वतवौ मूर्धनि।ब्रह्मणे च्योमनु
 ज्ञाता गच्छ देवि यथा सुखं।इति उद प्रहो पः।ततः श्रोत्रा च मनः।ततः पूर्वव
 त्पदं गन्या संः।ततो जप होमः॥उत्त सूर्याय नमः।उत्त प्रजापतये नमः॥॥

३२

वत्पूर्वकंते नमस्तिजाषेत धर्मं वित्॥६॥आपस्तंबा॥स्वदक्षिणं बाहु श्रोत्रं समं प्रसा
 र्य ब्राह्मणो जिवादयेत्।उरः समं राज्ञो मध्यं समं वैश्यो नीचैः सूतः प्राज्ञलिः सर्वत्र
 ॥मनुः॥जोराष्ट्रं कीर्तयेदं ते स्वस्य नाम्ना जिवादयेत्।नाम्नः स्वरूपः नावो हि जोराष्ट्रं
 रुषिभिः स्मृतः॥॥८॥तत्र प्रयोगः॥अन्निति जगवान् विष्णुर्वादयामीति शंकरः।क
 संपुटयो नातुः शिरो ब्रह्मा प्रणम्यते॥९॥अजिवादये वैत्र नामाह मस्मि नो इति॥
 श्रुष्टुष्मान् नवसो मेति वा चो विप्रो जिवादने।अकारस्यास्य नाम्नां ते कवः पूर्वाक्षर
 नुतः॥१०॥अकारग्रहणं स्वरोपलक्षणार्थं वा सिद्धं।ग्रामं त्रिते स्वरोत्यो स्पृशुवते
 व्यक्षरं प्रगल्भं।आ३इआ३उचावंचेति तथा च पाणिनी सूत्रात्॥एवो प्रगल्भस्या
 दरा राक्षते पूर्वस्याईस्या दुत्तमस्य दुता।वितितत्रेकं क्रमेण प्रत्यनिवादं प्रयोगः॥
 आयुष्मिन् नवसो मयज्ञं दत्ता३हरा३विष्णो३॥३॥मनुः॥अविद्या स प्रत्यनिवाद
 नाम्नां त्येन धुतिविंदुः कामातेषु विप्रेषु स्त्रीषु वा युवदेत्॥११॥योनवेत्यनिवाद

स्य विप्रः प्रत्यन्निवादनं नान्निवाद्यः सविदुषायथासूदस्तथेवहः॥ यमः॥ अन्निवाद्य
 सुयोविप्रः आशीषेनप्रयच्छति॥ रश्मिशा नैजायतेवृक्षः काकः रश्मस्यसेवितः॥ १३॥
 शातानपः॥ उदक्यासुनिका नारी नर्तुं द्यौर्गर्जपातिनी॥ अन्निवाद्याद्दोमाहादहो
 रात्रेणमुद्यति॥ १४॥ पाषंडं पतितं ब्राह्म्यं महापातकीने राष्ट्रं॥ सोपा नक्तं तं तद्वचना
 निवादेकदावन॥ १५॥ धावतं च प्रसन्नं च मूत्रौ आरुतं तथा॥ पुत्रानमाचमना
 र्हेनास्ति क्यनान्निवादयेत्॥ १६॥ वृक्षं संतं ज्ञेयमाणां कुर्वतं दंतधावने॥ अन्यत्
 शिरसेवैवस्नातं निवाचिवादयेत्॥ १७॥ राखः एतदन्निवादकेपि दृष्टव्यमन्निवा
 द्योक्तं द्विजोत्तमैः॥ जमदग्निः॥ देवतो प्रतिमां दृष्ट्वा यतिदृष्ट्वा विदंति न॥ नमस्कारं
 न कुर्याच्चिन्त्यायश्चिती नवेन्नरः॥ १८॥ मनुः॥ अन्निवादनशीलसु नित्यं वृद्धोपसेवि
 तः॥ वत्वारितस्पर्धतं तत्रायुः प्रज्ञायज्ञो बलं॥ १९॥ इति उपाध्याय नागदत्तविर
 चिते आचारप्रदीपे अन्निवादनविधिः॥ अथ होमः॥ तत्र दक्षः॥ संध्या कर्मवसा

ने उच्चयं होमो विधीयते॥ स्वयं होमे फलं यत्र न दं न्येन न लभ्यते॥ १॥ होमे यत्फलमु
 दिष्टं जुहुतः स्वयमेव व॥ इयमानैतदन्त्येन फलमर्द्धं प्रपद्यते॥ २॥ कृत्विगुवागुरुच्छाति
 न गिन्ये योथ विधिति एतेरपि कुतं यच्च तदुत्तं स्वयमेव व॥ ३॥ विधितिर्ज्ञा माता
 तथा वसुतिः॥ अन्यैः शतकुताक्षोमाघेकशिष्यकुतोवरं॥ शिष्यैः शतकुताक्षोमा
 घेकंपुत्रकुतावरं॥ पुत्रैः शतकुताक्षोमादेको ह्यात्मकुतोवरं॥ तस्मात्सदेव होमं जु
 प्रकुर्वीत स्वयं द्विज इति॥ ४॥ कात्यायनः॥ असमं हं जुदं पन्थो होतव्यं न॥ व विगि
 दिना॥ इयोरप्यसमं हं जुहि नवेदु तमनर्थकं॥ निक्षप्याग्निस्वदरेषु परिकल्प्य चि
 तथा॥ प्रवसे कार्यवाचिप्रोराष्ट्रे वन निरवसे न॥ ६॥ यावनापै तिलो हिन्यं तावसा
 यं जुहूयते॥ थाव॥ ज्ञानः सूर्यो दयात्पूर्वप्रायश्चित्तमनः परं॥ ७॥ पूर्यमासात्यथेह
 व्यं होतव्यं यदहनवेत्॥ तदहनु कुया देवममावास्या न्ययपि च॥ ८॥ मरीचि॥ शरीरा
 मन्नवेद्यत्र नया घन्ति प्रजायते॥ तथा न्याप्य स्वपित्वा पशुपक्ष होमो विधीयते॥ ९॥

अनाउ रोप्रवासी च निश्चिन्ता निरुपद्रवः । पक्ष होमं यो दद्यात् सन्तरेत्यतिव्रतं ॥ १७० ॥
 पक्ष होमं प्रकुर्वीत प्रवसन् नृप्रिमान्यदि । पञ्च यज्ञविधनं तु लोकाग्निविधीयते ॥ १७१ ॥
 परेणाग्नौ कुते स्वार्थं परस्याग्नौ कुते स्वयं । पितृयज्ञात्पथे चैव वैश्वदेव द्वयस्य च ॥ १७२ ॥
 निष्पानवयज्ञेन नवान्नप्राज्ञेन तथा । इष्टं विश्वानं रीकुर्यात् एकमेव सुचरः स्मृतः ॥ १७३ ॥
 पक्ष होमान्थादन्नागवातस्मान्निर्विर्जितः । होमं पुनः प्रकुर्यात् न नवाग्नौ दोषनाशयेत् ॥ १७४ ॥
 १४ ॥ प्रवाग्निनाग्निहोत्रीयस्त्रिपंवाहश्च सन्नवा । दातव्यो होम एक होमार्थप्रातः पृथक् पृथक् ॥ १७५ ॥
 कोत्यायनः ॥ १८ ॥ तेन मोदनं सकृदितं दुलादि कृता कृता । ब्रीह्यादि कृतं प्रोक्तमिति हव्यं विधाय ॥ १७६ ॥
 १६ स्मृत्यन्तरात् ॥ हविष्यान्नं तिलामाषानीवारो ब्रीहयो यवाः । इक्षुवः शालयो मूलाः पयो दधि शतं मधु ॥ १७७ ॥
 हविष्येषु यवमुस्याः तदनु ब्रीहयः ॥ १७८ ॥ अलाजैर्ब्रीहियवयोः दध्ना वा पयसा पिवा ॥ १७९ ॥
 यथोक्तवस्त्वसपत्नौ ग्राह्यं तदनु साखि ॥ यवानामिव गोधूमा ब्रीहिणामिव शालयः ॥ १८० ॥
 वृहस्यतिः । प्रसंधान्यं च उषष्टिराहुतेः परिकीर्तितं । तिलानां उत दद्वं स्यात्

३८

तदद्वं स्याद्द्वनस्य उ ॥ नो धायन । ब्रीहिणां वायवानां वात्रातमाहुतिरिष्यत । इति तत्रा
 यक्रमः ॥ आदो प्राणायामत्रयं कृत्वा उत सत्यं परमेश्वरप्रीतये प्रातर्होमं महेकरिष्ये ॥
 तत्र सूर्यं प्रजापतिं अमुक इत्येतां होष्ये । उपयमनानुशानादाय निष्ठस्मिधो न्या
 धाय ये पयुर्होपुष्यादिना न्यन्यं जुहुयात् । सूर्याय स्वाहा इदं सूर्याय प्रजापतये
 स्वाहा इदं प्रजापतये । विष्णवे इत्यनुवाकजपं कृत्वा यवा ब्रह्मयज्ञं कुर्यात् । तानाग्निदं प
 तौ नमः । कुर्यात् ॥ प्रमादात् कुर्वता कर्मप्रत्यक्षतुष्टेः पुनः स्मरणं देवते द्विष्टः संपू
 र्णस्यादिति श्रुतिः ॥ २१ ॥ विदध्या देवता प्रजाप्रातर्होमादनंतरं । स्तुतिं लोप्रतिमाया वाच
 नो वा इत्येपि वा ॥ २२ ॥ इति आचारदीपे प्रातर्होमविधिः । अथ नित्यदानविधिः । याज्ञ
 वल्क्यः ॥ दातव्यं प्रत्यहं पात्रे निमित्तेषु विशेषतः । याचितेनापि दातव्यं प्रक्षपतं उ
 वाक्तिनः ॥ ११ ॥ गौतमिलहिरण्यादिपात्रे दातव्यमर्चितं । नापात्रे विदुषा किंचित् । आत्म
 नश्चैव इदं ॥ २ ॥ न विधया केवलया तपसा वापि पात्रेना । यत्र च त्रिमिमेवो जेत द्वि

६८

पात्रं प्रकीर्तितं ॥ ३ ॥ सर्वस्य प्रचनो विप्राश्रिताध्ययनशालिनः । तिस्रः क्रियापराः श्रे-
 ष्ठाः तेन्यो ध्यात्मवित्तमाः ॥ ४ ॥ अर्द्धासाध्यते धर्मो महद्भिर्नाश्रितः ॥ अकिंच-
 नास्तु मुनयः श्रद्धावतो दिवंगताः ॥ ५ ॥ तत्र तावत्प्राणायामं कृत्वा कालज्ञानं पूर्वकै-
 कस्य विधाय ॥ दानं दद्यात् ॥ तद्यथा शिवाय प्रापः संतः ॥ सोमनस्यमस्तु ॥ अहंते वा-
 रिष्ठं चास्तु यद्यथेयं तत्र देस्तु ॥ यत्पापं तत्र अतिहतमस्तु ॥ इति पठित्वैवं मंत्रमुच्चारये-
 त् ॥ हिरण्यगर्जगर्जस्थं हेमबीजं विनावसो ॥ अत्र तपुष्पफलदमतः शान्तिप्र-
 यच्छेत् ॥ अमुकसगोत्रः अमुकप्रवरः अमुकशर्मा ॥ अमुकगोत्राय अमुकप्रवरा-
 यकस्मै विद्महे ॥ हिरण्यं निक्रियमहं संप्रदास्ये ॥ याज्ञवल्क्य ॥ हेमं
 गीर्वाणं सुशालावस्त्रं संयुतासकांस्यपात्रादातव्या क्षरिणीगोः सदेक्षि-
 णा ॥ १ ॥ गवामंगेषु तिष्ठंति नुवनानि च उद्दिश ॥ यस्मात्तस्माच्छिवमेस्यादिह लोके प-
 तस्मिपुराले ॥ दशसौ कर्णिकं शृंगे सुखाः पंचपलानि ताः ॥ पकशसर्पिकं काशं तावत्
 पितृधेय ॥

रत्र च ॥ २ ॥ गोदानं मंत्र ॥ दाता स्यात्स्वर्गमाप्नोति वसुरानुरोमं संमिता न ॥ कपिला चोत्तराय-
 नि च यथा सप्तमं कुर्वते ॥ ३ ॥ यथा कथं विद्वांगो धेनुं वा धेनुं मेव वा ॥ अरोगमपरिक्षिष्टा द-
 वा स्वर्गं महीयते ॥ ४ ॥ मनुः ॥ यथा चंद्रमसो वदिरहं न्यहनि वेदते ॥ तथा नृमिह तदानं
 सस्ये सस्ये पवर्द्धते ॥ ५ ॥ इषुभिः संवतां नृमिः यवगोधूमशाडुलं अक्षयानुलनते लोका-
 न्यो ददाति वसुधरो ॥ ६ ॥ तत्र मंत्रः ॥ ब्रह्मा उपुराणे ॥ सर्वं नृताम्रिता नृमिर्वराहेण समु-
 धना ॥ अत्र तस्य फलदा अतः शान्तिप्रयच्छ ॥ स्वदत्तां परदत्तां वा यो हरेत्तु वसुधरो ॥
 षष्ठिवर्षसहस्राणि विदायां जायते नृमिः ॥ ८ ॥ मनुः ॥ तिला नृददाति संस्तौति तिलानुस्वा-
 दनिमुद्धति ॥ तिलानुसृजति यः स्नाति सर्वतरति दुःकृते ॥ तत्र मंत्रः ॥ माघकृत्ये ॥ मास-
 तिलाः पापहरानित्यं विज्ञो देहसमुद्भवाः ॥ सुवर्णं हरदेहो ह्यत्र तः पापे व्यपोहते ॥ १० ॥
 तिलपात्रदानं मंत्रः ॥ संवर्तः ॥ सुखवासउद्योदघातशीतवातविबर्जितं ॥ कल्याणी सुन-
 गोवाग्मी सुखी चैव सदा चरेत् ॥ ११ ॥ हमाद्यादने धन्यं नृषणार्थं न कल्पितं ॥ स्नान-
 दानां कृपाद्गोमातेन षष्ठो रामा हरेत् ॥ १२ ॥ तत्र ब्रह्मा उपुराणे ॥ इदं देहं यहाण वस-

वेपस्करसंयुतं तव विप्रप्रसादेन ममास्त्वन्निमतं फलं ॥ १४ ॥ हदानमंत्रः कामधेनोऽस
 मद्रुतं सर्वकृतपुसंस्थितं देवानामाज्यमाहारमतः प्रातिप्रयच्छतु ॥ १४ ॥ आज्यदानमं
 त्रः ॥ यो जवत्त्वयः ॥ न दीपाश्चान्नवस्त्रा न तिलसर्पिर्नतिश्रयान् ॥ नैवेदिकं स्वर्गं धुये
 दत्वा स्वर्गमदीयते ॥ १५ ॥ हधान्यास नो पानच्छवमात्यानुलेपने ॥ याने च ह्ये प्रियं शयां
 दत्वा त्वं सुखी भवेत् ॥ १६ ॥ पाराशरः ॥ तपः परं कृतयुगे त्रेत्रायां ज्ञानमेव साक्षात्
 रयज्ञमित्याहुः ॥ दानमेकं कलौ युगे ॥ १६ ॥ सौरिपुराणे ॥ न दानादधिके किंचिद्द
 रयते नु वनत्रये ॥ दानेन प्राप्यते स्वर्गः श्रीदानेनैव लभ्यते ॥ १७ ॥ पुराणात् ॥ वाचया
 यत्र तिष्ठानं कर्मणा नोपपादितं ॥ तद्वनं कृणुमिच्छन्तं इह लोके परत्र च ॥ १८ ॥ प्रतिश्र
 ताप्रसन्नैर्न दत्तापहरणैर्न वा ॥ जन्मप्रसूतियत्पुण्यं तद्दत्ता देव नश्यति ॥ २० ॥ आ
 शाकारमदातारं दातुं प्रतिबंधकः ॥ दत्वा तु तप्यते पश्चात्तमाहुर्ब्रह्मदातवः ॥ २१ ॥
 सप्तश्रुवेत्तरान् हन्याद्वर्त्तमानास्तु सप्तवा ॥ अजाता सप्तवै हन्यादप्रयच्छन् प्रतिश्रुतं ॥

तत्काले रूपवत्तत् ६

२२ इति नित्यदानविधिः ॥ अथ मंगलावेक्षणविधिः ॥ तत्र दत्ताः देवकार्यं नतः कृत्वा गु
 रमंगलवीक्षणमिति ॥ वामनपुराणात् ॥ होमं च हव्यं चालनं शुचानां ततो वाहनिर्गम
 नं प्रसक्तं ॥ इवाच सर्पिर्दधिसर्पपांश्च सोदकुञ्जधनुः सवस्त्रा मृषन् सुवर्षा ॥ १ ॥ मृजोम
 यस्वस्ति कर्मक्षिताश्च जलमधु ॥ ब्राह्मणकन्यकाश्च स्त्रानि पुण्याणि तथा शमी च द्रुत
 शानं च दनमद्रुविषा ॥ २ ॥ अथ कुरुक्षेत्रं च समालजेयते ततश्च कुर्याच्चित्रजातिधर्मः ॥ ३ ॥
 कात्यायनः ॥ पापिष्ठदुर्नगमन्यं नमस्तु कृतनामिकं ॥ प्रातरुच्छाययः परं यतः ॥ आपश्च
 संप्रमन्यते ॥ ४ ॥ अथ त्रिंशुने गामे श्रीनृगामग्निचितमेव च प्रातरुच्छाययः परं यतः
 आपश्च ॥ संप्रमन्यते ॥ ५ ॥ नारदः ॥ लोके स्मिन्मंगलान्यष्टौ ब्राह्मणो गौर्दुता शनः
 हिरण्यं सर्पिरादित्यः ॥ आपो राजा तथाष्टमः ॥ ६ ॥ एतानि सततं पश्येन्न पश्येदव्ययं
 यः ॥ प्रदक्षिणायुक्तं ततश्चास्यायुर्न दीयते ॥ ७ ॥ इति आचारप्रदीपमंगलावेक्षणवि
 धिः ॥ अथ अध्ययनविधिः ॥ तत्र दत्तः ॥ द्वितीये च तथा जागे वेदान्या सो विधीयते ॥

वेदस्वीकरणं पूर्वविचारो न्यसनं जपः ॥१॥ तद्दानं चैव त्रिप्य न्यावे दान्या सो हि
 पं २६ धा ॥ तत्रादौ आर्वादि कथ्यते ॥ रुग्णदस्य अन्निरुषिः गायत्री छंदः आदि
 त्यो देवता अध्ययने विनियोगः ॥ योगी ॥ गुरुवैवाप्यपासी तस्वाध्यायार्थसमा
 हितः ॥ आहृतस्याप्यधीयीत लब्ध्वा स्मेनि वेदयेत् ॥८॥ हितं तस्या चरन् नित्यं
 मनोवाक्यकर्मभिः ॥ वर्जयेन्मधुमांसादीन् सर्वज्ञो गविवर्जितः ॥५६॥ राजिनो
 पवीतानि मेघलां चैव धारयेत् ॥ ब्राह्मणेषु चरन् देहमनि देष्टव्यं व्रतये ॥६॥ ४२
 आदिमध्मवसानेषु च वृद्धो पलक्षिता ब्राह्मणर्क्षीयविराजैः क्षत्रार्था
 जमं ॥७॥ पाणिनः ॥ हस्तेन वेदं यो धीने स्वरवर्णार्थसंयुतं ॥ रुग्यजुः सामभिः पू
 तो ब्रह्मलोके महीभते ॥ हस्ते हीनं उयो धीने स्वरवर्णं विवर्जितं ॥ रुग्यजुः सामभिः
 दग्धो विमोनि मन्निगच्छति ॥२॥ इति वेदस्वीकारः ॥ पाराशरः ॥ ज्ञातव्यः सर्वथैवा

य^१
 श्रैवे दानां कर्मसिद्धिपाठमात्रावसायां च पंकेजैरी वसीदति ॥१०॥ व्यासः ॥ वेदस्य
 अध्ययने पूर्वधर्मरास्त्रस्य चित्तनां अज्ञानतोर्थतत्सर्वं उवाच नो कं उनेयथा ॥११॥
 इति विचारः ॥ योनधात्यदिज्ञो वेदान् न्यवज्जुरुते श्रमं ॥ स जीवन्नैव मूढो ज्ञमा
 शुगच्छतिसा ॥ चयः ॥१२॥ योगी ॥ यज्ञानां तपसां चैव शुचानां चैव कर्मणां ॥ वेद
 एव दिज्ञातीनां निश्रेयसकरः परः ॥१३॥ इत्यन्यासः ॥ ययं ऊमधीयीत तस्य
 स्याद्गुमात्फलं ॥ विविन्नपूर्वः ॥ यिवी दानस्य फलमश्नुते ॥१४॥ इति जपः ॥ लिंग
 पुराणे ॥ यथैव हि संपक्वान्मूलं त्यजति कार्शन् ॥ तथैव गुरुसंपक्वा न्यापत्य ज
 तिमानवः ॥१५॥ मनुः ॥ गुरोर्वयनतिष्ठत्वा वेदाध्ययनमारभेत् ॥ अध्यापयेत्ततः
 त्रिध्यान् न्यायशालं गुणान्वितान् ॥१६॥ याज्ञवल्क्यः ॥ ततश्चादौ हि मेधाविशुचिक
 वत्यान् सूयकाः ॥ अध्याधर्मतः सोधुशक्ता पञ्ज्ञानवित्तदाः ॥१७॥ न निर्दिता ता उने
 पा १

ऊर्यातपुत्रं विष्णुवता उयेत् । अक्षे जागे राशी रस्य नो त्रमां गेन वक्षसि ॥१८॥ अतो न्य
 था उ प्रहर न्या यमुक्तो न वेन्नरः । सर्वधर्म मयं ब्रह्म प्रदाने न्यो धिकं यतः ॥१९॥ तद्द
 न्मम बोधो ति ब्रह्म लोक मविच्छतां ॥२०॥ उ शना । अयने विषुवे चैव रायने चो धनेन
 था । अनध्यायं प्रकुर्वीत मन्त्रादिषु युगादिषु ॥२०॥ अहं प्रेते स्म नध्याय विष्णुर्विजु
 गु रुबं धुषु । उपा कर्मणि चोत्सर्जस्व शास्वा श्रोत्रिये तथा ॥२१॥ संध्या गजि निघति
 नृकं पोत्का निपातने । समाप्य वेदं धुनि शमारण्य क मधीत्य च ॥२२॥ पंचदश्या च उ
 द्दृश्या मष्टम्यां राऊ सूनके । रति संधिषु चुत्वा च आदिकं प्रतिगृह्य च ॥२३॥ शुभं दु
 के न कुल म्वा हि मा र्जा म्स्वके । कृतं तरे च राहा रात्रं शकृ पाते तथा बुधे ॥२४॥ स्वरो
 शुभं ईजो लूक र्या मवाणा र्तिनः स्वने । अमध्य रात्रे मृदा त्य रम शा ने पतितां तिके
 २५ देशे शुभावात्मनि विविधस्तनित संघवे । चुत्वा ई पाणि रंजोऽंतर ई रात्रे तिमस्ते ।

पाशुवर्षे दिशां दाहे संध्या निहार नीतिषु धावतः प्रतिगंधे च शिष्टे वरह मागते ॥२६॥
 खरो शुभान हस्यश्च नो वृक्षे रुणो हतो । सप्त त्रिंश दनध्यायानेतां स्तां कालिका न्निदुः
 ॥२७॥ रात्रौ याम द्वया दवा कृ यदि पश्येत्त्रयो दशां । प्रदोषः सत्र विज्ञेयः सर्वत्राक्ष विवर्जितः
 ॥२८॥ षष्ठी च द्वादशी चैव अर्द्ध रात्रे न वनाडिका । प्रदोष मवधीयात तत्तृतीया न वनाडिका ॥२९॥
 गुरु माराध्य यत्नेन विद्या व्याख्या यपारजे । रात्र्या प्रमाणेन विद्या विद्या दाने समारभेत् ॥
 कृत्स्नेन सह शौलो के वा धवो नु विविधते । यस्य वाग्र्श्मि वेदे नृच्यते तमः ॥३०॥ स चास्य
 व्याधिदुःखेषु मलेष्वातिरुद्धे वेता प्रसादयेत्तु उपितं दुःखमाग्नें समुद्धरेत् ॥३१॥ प्रातरु
 ष्ठा ययो वेदं वेदांग मपि पाठयेत् । पृथिवी दान तुल्यं स्यात्फलं तस्य नृपोत्तमः ॥३२॥ रास्त्रं
 च कुर्वीत लोका नां स्वर्ग मार्ग प्रकाशके । रास्त्रेण धार्मते विश्वं त्रैलोक्यं स चराचरं ॥३३॥ यो
 जनी स हस्त्रे पि वेधको ति राते न च । स घस्त्रिरोहितं वस्तु शास्त्रं दर्शयति क्षमं ॥३४॥ वेद
 विधानं रोदहा स्वर्ग कल्पत्रये वसेत् । दशमं नंतरा न्मात्यस्तारयेन्नरकात्पितृनां ॥३५॥

सत्याचे न्यः स्तुतदद्यातविशेषाङ्गुलबालिषु। उपयोग्यं न्ययद्यस्य तत्रस्य प्रतिपाद
 येत॥३॥ अत्रस्तुतकथापेक्षयः। ऊर्ध्वोदयनोगुरोः। स ब्रह्महत्यामाप्नोति गुरुवाक्येषु नि
 श्वयेः॥३॥ यस्य शुभान्यतः शास्त्रसंस्कारप्राप्यवाप्तुने। अन्यस्य जनेनैकात्मिगुरोर्ब्र
 ह्महाभवेत्॥४॥ विस्मरयेच्च यो मोहाद्देदशास्त्रार्थमुत्तमासयातिनरकद्वोरमद्ययंवे
 न संशयः॥ वेदान्यासरतेहोत॥ मरायज्ञक्रियापूरं। न स्पृशति हपापानि महापातक
 जास्यपि॥५॥ इति॥ अध्ययनविधिः। अथयोगक्षमः विधिः। तत्रदक्षः। तृतीयेन तथा
 आगेपोष्यवर्गार्थसाधनेमिति। याज्ञवल्क्यः॥ उपेया दीश्वरं वैवयोगक्षमां र्थसिद्धये॥ ४४
 न स्वाध्यायविरोध्यर्थमाहेतनयतस्ततः॥ मनुः। यात्रासात्रप्रसिध्यर्थं स्वैकमीनिरग
 हिति॥ अत्रैरोनरारीरस्य ऊर्ध्वोदयनसचयः॥ सप्तविंशतिगमाध्यायाद्योत्पन्नः क्रयो
 जयः। प्रयोगकर्मयोगश्च सत्यतिग्रहएवच॥३॥ अध्यापनमध्ययनं यजनं याजनं त
 था। दानं प्रतिग्रहश्चैव षट्कर्मण्यजन्मनः॥४॥ षण्णां तु कर्मणां मेवात्राणिकर्मणि

जीविका। याजनाध्यापनेनैव विशुद्धान् प्रतिग्रहः॥ याज्ञवल्क्यः। प्रधानं च त्रिविक्रम
 प्रजानां प्रविपालनं कसीदंरुषिवाणिज्यपाशुपात्यं विराभ्मनं॥६॥ कृतमृतान्याजी
 वेतमृतनप्रमतेनवा। सत्यानृतान्या मषिवानश्चवृत्त्याकथं नन॥७॥ कृतमुच्छ्रितं
 ज्ञेयममृतं स्यादयावितं मृतं तु यावितं नैह्यप्रमृतं कषणं स्मृतं॥८॥ सत्यानृतं तु वा
 णिज्येतेन चैवापि जीव्यते। शोवाश्च वृत्तिराख्याता तस्मात्तापरिवर्जयेत्॥ याज्ञवल्क्यः॥
 कृत्स्नं तु जीव्यान्वाग्रहिकोश्च स्तनोपिवा। जीवित्वापि शिलोहेन श्रयातेषां परः परः॥
 १०॥ पारावारः। अतः परं गृहस्थस्य कर्मचारकलौ युगे। संप्रवृत्तास्य रघुर्कपाश्व
 रप्रवादिते॥११॥ षट्कर्मसहितो विप्रः क्षत्रिः कर्मसमाचरेत्। स्वयं च पेतथाक्षेत्रे
 धान्ये च स्वयं माजिते॥१२॥ निर्वपित्यं न्ययज्ञांस्तु। क्रतुदीक्षानकारयेत्। अष्टगव
 धर्महोषड्वं जीवितार्थिनः॥१३॥ न तु वर्गं नृशसानां द्विगव ब्रह्मघातिना॥१३

पाराशरः॥हीनागव्याधितं क्लीवं वृद्धं विप्रो न वाहयेत्। वाहयेद्विषसं स्याद्द्विषश्चास्त्रा
 नं समाचरेत्॥१४॥ कर्मपुराणो देवेभ्यश्च पितृभ्यश्च दद्याद्भागं। न विचाकां त्रिंशद्भागं
 उ विप्राणां ऋषिभिरुद्यो न दोषनाकु॥१५॥ पाराशरः॥ यो न दद्याद्द्विजातिन्यो रासिमुल्ल
 मुयागतान्। स चोरः। स तु पापिष्ठो ब्रह्मघ्नत विनिर्दिशेत्॥१६॥ मनुः॥ वरं स्वधर्मो वि
 गुणो न पारं क्यः। स्वनुष्ठितः। परधर्मो जीवन्नि सद्यः पतति जाति तः॥१७॥ स तोषं परमा
 स्थाय सुखाय स यतो न वेत्। स तोष मूल हि सुखं दुःख मूलं विपर्ययः॥१८॥ व्यासः
 । सुदुष्टः को न शक्नोति फले मूलैश्च वर्तिते। सर्वस्त्विन्द्रिय लोत्येन संकटान्यवगाहते।
 दरिद्रा स्थास्तोरा ज्यतथे रत्नं तथा क्षये। पदं वासति नातो स्ति तस्मात्तृह्णं परित्यजे
 त॥१९॥ यमः॥ यस्तु याचनिको नित्यं न स स्वर्गस्य जाजन। उद्धेज्यति कृतानि यथा चो
 रः स्तथैव स॥ व्यासः॥ विधमाने धने यस्तु प्रतिग्रहं कुर्याद्दुः। न रकरो रव प्राप्नोति
 त्रैव परिपच्यते। न उ विंशति मत्तत्॥२०॥ सीदंश्चन्द्रिय लोत्येन संकटान्यवगाहते॥

४५

यथोदयः॥१४०॥ फलोपलक्षो मसो मनुष्या पू पवीरुधः। तिलोदन रस क्षार दधि क्षीरं घृतं ज
 स्म॥१४१॥ शस्त्रासवमधु छिद्रमधुला द्वाथवर्हिषः। मज्जमपुष्पकुम्पकं शतक्रविषहिती
 ॥ कोशेयनीलीलवणं मांसैकशफसी सका नो ज्ञाका दोषाधिपिण्णकपशुगंधास्तथैव च
 ॥१४२॥ वैश्यपृथ्वा पि जीवन्तो विज्जीणी त कदा येन॥ यमः॥ स्नेह इत्यरसा नो न स त्वा नो जी
 वतामपि विक्रते दान पुण्यानां प्राप्यते च लोहसुवर्गैः॥१४३॥ गवा विक्रेय कारि उ गवा
 रो माणि यानि तु नावद्वर्ष सह स्वाणि गवाजोष्टु कै मि न्वेवित॥१४४॥ मनुः॥ जो जना न्यजना
 हीना घद न्यः ऊरु ते तिलैः। ऊ मि न्नुच्चाथ विष्टाया पिठे न्नि स ह मज्जति॥१४५॥ रसा
 रसैर्नि मा त व्यान चैव लवण रसैः। हतानं वा रुता न्नै न तिला धन्येन त स मा॥
 अंगिराः॥ व्याधितस्य दरिद्रस्य ऊरु बा न्न न्यु तस्य च। अध्वानं वा प्रवृत्तस्य नि
 द्वा वर्यं विधीयते। तथैव सप्तमे च कृत्वा निषेडं नस्तथा। अथ स्नान विधानेन
 हर्तव्यं हीन कर्मणः॥१४६॥ क्षान्त्य मिति विरोधः। तत्र मनुः॥ वानस्य न्यं मूल फल दार्व

यतथेव च। तृणं गोच्यो ग्रामार्थं मस्तेयं मनु रव्वीत ॥५० व्यासः। प्रतिग्रह रविर्न
 स्याद्वात्रार्थं तमाहरेत्। स्थिरार्थं अधिकं यत्कृत्वा। ब्राह्मणे यात्यधोगति ॥५१ इति योग
 होमविधिः ॥ अथ मध्याह्न स्नानविधिः। तत्र दत्तः। चतुर्थे वनयाज्ञे स्नानार्थं म
 दमाहरेत्। तिलपुष्पकुशादीनि स्नानं वा कृत्वा त्रिमेजले ॥१॥ व्यासः। स्नानं मध्याह्ने क
 र्यात्कुडीर्णेन निरामये। ननु क्वालेन कृतो जोगीनाज्ञा तां न सिन जले ॥२॥ योगी
 प्रसूते विधमाने न उदके सुमनोहरे। नात्योदके द्विजः स्नाना न दीवो मुज्या
 त्रिमां ॥३॥ आयुर्वेदात् ॥ स्नानं मर्दितेनेत्रास्य कक्षारागाति सारिषु। आध्मा ४६
 नपा नसा जीर्णं नक्तु च गर्हितं ॥४॥ व्यासः। मंत्रप्रतेर्जलेः स्नानं प्राहुः स्ना
 नं फलप्रदं ॥ न रथावारिमन्त्रानां। यादृशमिच्छस्य तमाः ॥५॥ योगी। अथ स्ना
 नविधिसम्यक् प्रवक्ष्यामि नुपूर्ववाः। येन स्नानादिवं याति श्रद्धा। वना।
 द्विजोत्तमाः ॥६॥ मन्त्रितान् गौमयं दर्शः पुष्टां लि सु रजीणि च। आहरे स्नानका

यस्तु यात्र ति शङ्कीया तब्रह्मणे च्यस्तथानपात्। तत सुवैश्यसूदेव्यः शंखस्य वननय
 था ॥३॥ याज्ञवल्क्यः। राजा ते ब्रह्मवा सिया ज्येष्ठः सौदं निष्ठे धने दुधा। दं निहेतु कपाष
 ठि बकरे त्रिध्वजयेत् ॥४॥ नराज्ञः प्रतिग्रहो धातु ब्रह्मणा स्त्रवर्त्तिनः। प्रतिग्रहसु
 निच त्रिध्वनीवेत्तपानराधिपः ॥५॥ दुष्टदरा गुणं पूर्वापूर्वदेते यथाक्रमं ॥६॥ यमः। तथै
 वराजमहाधीरा जामात्यपुरोहिताः। पापेनार्थेन संयुक्ताः सर्वे ते राजधर्मिणः ॥७॥ याज्ञव
 ल्क्यः। विधानपाच्याहीने न न उग्राद्यप्रतिग्रहः। शङ्खान्दानारमधो नयन्यात्मानमेव
 च ॥८॥ देवतः। याजनीयान् संवध स्वाध्याय सह जोजनं। रुद्रासघः पतयेव पतितेन
 संवायः ॥९॥ उरानाः ॥ पतिता इव मादाया चेतैवा ब्राह्मणे य दि। रुद्रातस्य समुत्सर्गः
 मिति त्रय्यावरे द्विजः ॥१०॥ याज्ञवल्क्यः। अयाचितं हतं ग्राह्यं मयि दुःखकर्मणः। अन्यत्र
 कलनापठपतिते च्यस्तथादिषः ॥११॥ मनुः। शय्या गृहे ऊरा चोधानपः पुष्यमणी न
 दधिधाना मस्याः पयोमो संशाक् वेवान निष्ठुदेत् ॥१२॥ चिकित्सकस्य मृगशो वे र्यायाः

कितवस्यन्वाखंठसूतिकयोरेवउधतामपिवर्जयेत्॥याज्ञवल्क्यः॥प्रतिग्रहसमर्थोऽ
 पिनादनेयःप्रतिग्रहः॥येत्योकादानशीत्यानांसतानासतानाप्नोतिपुष्कलान्॥२३इति
 प्रतिग्रहाधिकारनिरूपणं॥॥अथापदेतयः॥बृहस्पतिः॥उत्तरीदंरुषिवाणिज्यप्र
 कुर्वीतस्वयंरुतं॥रुषेरनावेवाणिज्यंतद्वावाञ्जकुसीदकं॥२५कर्मशरणं॥बृह
 स्पतिः॥अजीवकर्मणास्वेनविप्रःज्ञानं समाश्रेयेत्तु वैश्यकर्मथवाकुर्याद्वापितं
 परिवर्जयेत्॥कुसीदंरुष्यर्थनधप्रयोगः॥यमः॥समर्थपण्यमादायमहर्षयःप्रय
 ति॥सवैवाहुषिकोनामयश्चवृद्धाप्रयोजयेत्॥मनुः॥ब्राह्मणःक्षत्रियोवापि वृद्ध
 नैवंप्रयोजयेत्॥कामंउखलुधर्मार्थं देधात्यापीसौल्यिको॥३०याज्ञवल्क्यः॥अशी
 ति॥नगोवृद्धिःस्यान्मासिमासिसंबंधके॥वर्णक्रमात्तं द्वित्रिचतुःपंचकमन्यथा
 ॥३५कांतारगास्तुदशकं सामुद्राविशकं॥दधर्वास्वहतोवृद्धिःसर्वसर्वासुजा
 तिषु॥३६हीनज्ञातीपरिहीणमृणार्थकर्मकारयेत्॥ब्राह्मणमुपरिहीणशनेर्दायो

४७